

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση

Αθήνα
Μάης 1993

Η έκδοση αυτού του φυλλαδίου έγινε από:
την Εφημερίδα ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
ΤΘ 30557, ΤΚ 10033 ΑΘΗΝΑ
τον Αναρχικό Πυρήνα «Χωρίς Εξουσία»
ΤΘ 30267, ΤΚ 10033 ΑΘΗΝΑ
τη Συσπείρωση Αναρχικών
ΤΘ 30658, ΤΚ 10033 ΑΘΗΝΑ

ΚΟΝΤΕΥΟΥΝ δύο χρόνια από τότε που δημιουργήθηκε η «Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση».

Πρόκειται για μια προσπάθεια που ξεκίνησε μετά από ανοικτή πρόταση προς Αναρχικές ομάδες και άτομα τον Σεπτέμβριο του 1991 και η οποία συνεχίζεται...

Κρίνουμε, λοιπόν, σημαντικό να παρουσιάσουμε, με όσο το δυνατόν πιο περιεκτικό τρόπο, το σύνολο της μέχρι τώρα δράσης μας, η οποία αποτελεί μια σημαντική εμπειρία της συμβολής μας στους κοινωνικούς αγώνες σε αντικρατική και αντικαπιταλιστική βάση και κατεύθυνση.

Αυτή η κατάθεση αποτελεί ταυτόχρονα μια ακόμα ανοικτή πρόταση, όπως και οι μέχρι τώρα πρακτικές μας, θεωρώντας, πως οι συνθήκες που υπήρχαν όταν πρωτοξεκίνησε η Συνεργασία όχι μόνο εξακολουθούν να υπάρχουν γενικότερα, αλλά και επειδή έχει αποδειχθεί περίτρανα η σημασία της ανάπτυξης συνεργασιών μεταξύ διαφόρων αναρχικών συλλογικοτήτων και ατόμων, γιατί το λιγότερο που μπορεί να προσφέρει είναι το να διευρύνει τις δυνατότητες στον τομέα της δράσης όχι μόνο **ποσοτικά** αλλά και **ποιοτικά**.

Η Συνεργασία οργάνωσε και πραγματοποίησε εκδηλώσεις στην Αθήνα, σε γειτονίες καθώς και σε διάφορες άλλες πόλεις (Γιάννενα, Πάτρα, Βόλο). Κι αυτά τα κάναμε άλλοτε σπριγμένοι στις δικές μας δυνατότητες κι άλλοτε σε συνεργασία με άλλες συλλογικότητες και άτομα, πάντα σε σχέση με ζητήματα που αφορούσαν τον κοινωνικό αγώνα και την ανάπτυξη της αλληλεγγύης και της πολύμορφης δράσης.

Εκτός, βέβαια, από τις εκδηλώσεις που η ίδια πραγματοποίησε, συμμετείχε στο σύνολο των δραστηριοτήτων που πραγματοποιούνταν από άλλες συλλογικότητες και ομαδοποιήσεις σε σχέση με ζητήματα που σχετίζονται με την κοινωνική δράση, αρνούμενη τους διαχωρισμούς και θεωρώντας πως η διαφορά στις εκτιμήσεις, αντιλήψεις και πρακτικές δεν θα πρέπει να είναι σκέτα αναγνωρίσιμη στα λόγια αλλά ότι αποτελεί, τις περισσότερες φορές, ΚΑΙ λειτουργικό στοιχείο για την ανάπτυξη των κοινωνικών δραστηριοτήτων.

Εξ άλλου, η Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και ατόμων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση αποτελείται, εκφράζει και πολλές φορές επιμένει στην ανάδειξη των διαφορετικών αντιλήψεων, επιδιώκοντας τη σύνθεση (μέσα από συγκεκριμένα κοινωνικά ζητήματα στα οποία επεμβαίνει) όπου και σε όποια σημεία είναι αυτή πραγματοποιήσιμη.

Ξεκινήσαμε μια απόπειρα όχι στην τύχη, αλλά και χωρίς να έχουμε την σιγουριά πως θα μπορούσε να συνεχισθεί αυτή η προσπάθεια για τόσο διάστημα και με τόσο πλούσια δράση.

Δεν υπήρχε ζήτημα τύχης, γιατί οι πραγματικές καταστάσεις δημιουργούσαν τις προϋποθέσεις για μια κοινή δράση πάνω σε συγκεκριμένα ζητήματα και ιδιαίτερα σ' αυτό της ανάπτυξης της κοινωνικής αλληλεγγύης με αντιδεσμικό και αντικρατικό χαρακτήρα και περιεχόμενο.

Δεν υπήρχε η σιγουριά, γιατί η πείρα πολλών παρόμοιου χαρακτήρα προσπαθειών εκ μέρους αναρχικών συλλογικοτήτων είχε δείξει πως υπάρχουν πολλές δυσχέρειες στην από κοινού δράση διαφόρων αναρχικών ομάδων και ατόμων για μεγάλο χρονικό διάστημα και σε συγκεκριμένα κοινωνικά προβλήματα.

Έτσι, αυτό που για μας, τουλάχιστον, έχει σημασία είναι το γεγονός πως εξακολουθούμε να υπάρχουμε και συνεχίζουμε να δραστηριοποιούμαστε μέσα στο κοινωνικό πόλεμο ενάντια στο κράτος και τ' αφεντικά.

Συμβάλλαμε, (και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε όσο μπορούμε πιο λειτουργικά) στην ανάπτυξη της κοινωνικής αλληλεγγύης στους αγώνες των καταπιεζόμενων ανθρώπων και σε όσους δέχτηκαν με άμεσο τρόπο την επίθεση της κρατικής καταστολής. Βρεθήκαμε και θα βρισκόμαστε αλληλέγγυοι σ' όλους όσους υφίστανται την κρατική καταστολή και ιδιαίτερα στους αγωνιζόμενους συντρόφους μας που ακριβώς εξαιτίας της κοινωνικής τους δράσης αιχμαλωτίζονται από το

κράτος, συκοφαντούνται και επιχειρείται να χρησιμοποιηθούν για διάφορα εξουσιαστικά πολιτικά και πολιτικάντικα παιχνίδια.

Θεωρούμε σημαντικώτατη την, όσο το δυνατόν, ευρύτερη ανάπτυξη της κοινωνικής αλληλεγγύης σ' όσους διώκονται από το κράτος (κι όχι μόνο σ' αυτούς). Αυτού του είδους την αλληλεγγύη η οποία αντιδιαστέλλεται με την προσωπική υπερπόσηση και τη συμπαράσταση. Γιατί, η μεν προσωπική υπερπόσηση απογυμνώνει και διαχωρίζει τα χαρακτηριστικά του κοινωνικού αγώνα ενάντια στο κράτος και τους δεσμούς μηχανισμούς του μετατρέποντας τα σε μια μερική διάσταση που αναφέρεται σε διαχωρισμένα ατομικά και μόνο χαρακτηριστικά ή κύρια σ' αυτά, η δε συμπαράσταση μετατοπίζει από την ουσία του κάθε ζητήματος οδηγώντας σε μια πολιτική — και άρα αντικοινωνική — αντιπαράθεση με την εξουσία.

Όσον αφορά το ζήτημα της πολυμορφίας των κοινωνικών αγώνων δεν είμαστε εμείς που το ανακαλύψαμε. Υπήρχε, υπάρχει και θα εξακολουθεί να αναδεικνύεται μέσα από τους αγώνες των καταπιεζόμενων ανθρώπων ενάντια στο κράτος και τους δεσμούς - μηχανισμούς χειραγώγησης κι εκμετάλλευσης.

Παρ' όλα αυτά, στις σημερινές συνθήκες, όπου η κυρίαρχη προσπάθεια να φτιάξουν καινούριες αλυσίδες ή ξεσκουριάσουν τις ήδη πολυχρησιμοποιημένες για να τις επιβάλλουν στην κοινωνία. Σήμερα που επιχειρείται να προβληθεί η «μοναδικότητα» των «αγώνων» που συμβαδίζουν με την νομιμότητα του κράτους και των αφεντικών. Σήμερα που η ρεφορμίλα παρουσιάζεται σαν αγώνας και που ο εξευτελισμός και του ελάχιστου υπολείμματος ανθρωπινότητας επιχειρεί να συγκαλύψει την πραγματική ανάγκη των ανθρώπων για

ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ
ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ,

είναι σημαντικό —περισσότερο από κάθε άλλη φορά— να υπάρξει **επιμονή στην ανάδειξη και ανάπτυξη της ΠΟΛΥΜΟΡΦΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ**.

Κλείνοντας αυτό το σημείωμα μας θα θέλαμε να επισημάνουμε πως η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ έπαυε προ πολλού να αποτελεί μια απόπειρα. Αποδείχτηκε μάλιστα πως **μέσα από την ολικότητα λόγου και συνεχούς δράσης μπορούν να αναπτυχθούν κοινωνικές αντικρατικές πρακτικές με λειτουργικό τρόπο**, κάτι που οι οπαδοί της μερικότητας δεν θέλουν ή δεν μπορούν να αποδεχθούν, ταυτίζοντας ηδελημένα ή αδελπτά την ολικότητα με την αοριστία και τη γενικολογία.

Η πείρα των δίχρονων δραστηριοτήτων με συνέχεια, έγκαιρα, οργανωμένα, με σχέδιο και με επιμονή μας έδειξε πως λειτουργώντας με αυτά τα χαρακτηριστικά σίγουρα μπορούν να αποφευχθούν πολλές ατέλειες και απώλειες (καταστάσεις αναπόφευκτες για όσους συμμετέχουν στον κοινωνικό πόλεμο, αλλά όχι καθεστώς). Λάδη πάντα μπορούν να υπάρξουν, το ζήτημα είναι να μην δημιουργούνται τέτοιες συνθήκες που να οδηγούν σε πανωλεθρία. Δραστηριοποιήσεις με όλα τα παραπάνω χαρακτηριστικά που αναφέρθηκαν πιστεύουμε πως δύσκολα μπορούν να οδηγήσουν σε σοβαρά λάθη.

Κι ακόμα, είναι απαραίτητο να αναφερθεί πως με αυτά τα χαρακτηριστικά μπορούν να αντληθούν εμπειρίες σημαντικές για την ανάπτυξη της κοινωνικής απελευθερωτικής δράσης. Εμπειρίες συλλογικές και ατομικές που ενισχύουν τις δυνατότητές μας, δημιουργούν ουσιαστικές συντροφικές σχέσεις, σχέσεις ισοτιμίας και αλληλεγγύης, απαραίτητες όχι μόνο για την σύνθεση των διαφορετικοτήτων που απαρτίζουν κάθε φορά τη ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ, αλλά και για την προώθηση της ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗΣ (μέσα στην οποία συνυπάρχουν και εκφράζονται, εκτός των άλλων, η αλληλοβοήθεια, η συνεννόηση και η αλληλοκατανόηση), όπλα πολύτιμα στον αγώνα ενάντια στο κράτος, τα αφεντικά, τους δεσμούς χειραγώγησης και καταστολής και σε κάθε μορφής εξουσία...

Κείμενο καλέσματος:

1. Σημαντικότετη επιδίωξη των εξουσιαστών στην παρούσα περίοδο είναι η αναβάπτιση της συνείδησης του κόσμου μέσα στους αναμορφούμενους δεσμούς και μηχανισμούς κυριαρχίας και εκμετάλλευσης. Η καραμέλα της ανωτερότητας του δημοκρατικού συστήματος διακυβέρνησης των ανθρώπων βρίσκεται στο στόμα του κάθε εξουσιαστή και των παρατρεχάμενων του.

Όλη αυτή η δεσμολατρεία - δεσμολαγνεία που αναπτύσσεται έχει ιδιαίτερη σημασία για τους κρατούντες, γιατί μ' αυτό τον τρόπο είναι σίγουροι πως θα πετύχουν να αποσπάσουν τη συναίνεση του εξουσιαζόμενου κόσμου και την αποδοχή από μέρους του όχι μόνο των βραχυπρόθεσμων σχεδίων κυριαρχίας - εκμετάλλευσης αλλά και την αποδοχή της εξουσιαστικής - κρατικής βαρβαρότητας η οποία ντυμένη τον αιματοβαμένο από το αίμα των καταπιεσμένων μανδύα της δημοκρατίας θα συνεχίσει τον πόλεμο ενάντια σε κάθε προσπάθεια απελευθέρωσης της κοινωνίας.

2. Η κρατική βία που ασκείται μέσω των δεσμών και μηχανισμών καταπίεσης και εκμετάλλευσης εύρισκε και βρίσκει την απάντησή της από την κοινωνία, που αγωνίζεται άλλοτε συνειδητά και άλλοτε υποσυνείδητα για την απελευθέρωση της. Αυτοί οι κοινωνικοί αγώνες είναι που πάντοτε βρίσκονταν στον αντίποδα της εξουσίας και του κράτους όχι μόνο σε σημεία αιχμής αλλά και συνολικότερα. Η σημασία αυτών των αγώνων για την απελευθέρωση της κοινωνίας και τη δημιουργία συνθηκών και σχέσεων ελευθερίας, ισότητας, αλληλεγγύης και δημιουργικότητας ανάμεσα στους ανθρώπους και από τους ανθρώπους, είναι τεράστια.

Η προσπάθεια του κράτους κατευθύνεται στο να αποσυνδέσει τους κοινωνικούς αγώνες από την ουσιαστική λειτουργικότητά τους, να τους διαχωρίσει σε νόμιμους και παράνομους. Νόμιμοι ορίζονται αυτοί που συμμορφούνται με τους δεσμούς της κυριαρχίας και της εκμετάλλευσης και παράνομοι όσοι βρίσκονται σε αντιπαράθεση με το κράτος και τους δεσμούς - μηχανισμούς του.

Από την άλλη, η δεσμοποιημένη βία των εξουσιαστών ασκείται με πολλαπλούς τρόπους πάνω στην κοινωνία. Όμως, οι κοινωνικοί αγώνες δεν μπορούν να ενταχθούν στα δεσμικά πλαίσια της εξουσίας. Σε μια τέτοια περίπτωση χάνουν τον κοινωνικό απελευθερωτικό τους χαρακτήρα και γίνονται μέσα για τη διαπραγμάτευση των όρων της κυριαρχίας και της εκμετάλλευσης.

3. Η σημασία των κοινωνικών απελευθερωτικών αγώνων δεν βρίσκεται μόνο στο ότι αναπτύσσονται ανταγωνιστικά σε σχέση με το κράτος και τον καπιταλισμό αλλά και στην πολυμορφία τους.

Αυτή την πολυμορφία, που η ιστορική και παρούσα κοινωνική απελευθερωτική πάλη έρχεται να τονίσει την υπαρκτότητά της, έχει να αντιμετωπίσει το κράτος και οι κάθε λογής εξουσιαστές. Οι διάφοροι νόμοι και η καταστολή με κάθε μέσο, στοχεύουν στην επιβολή και αποδοχή των όρων του κράτους και τον εξοβελισμό κάθε ουσιαστικής κοινωνικής απελευθερωτικής διεργασίας, κάθε μορφής αγώνα που συμβάλλει στην απελευθέρωση της κοινωνίας.

Έτσι κάθε μορφή δράσης εντάσσεται στα καθορισμένα από το κράτος και τους συνδοσιόπορους του (κόμματα κ.λπ.) όρια και χαρακτηρίζεται, σαν «αντιδημοκρατική», «τρομοκρατική», «προβοκατόρικη», κ.λπ.

Από την άλλη, μέσω αυτού του διαχωρισμού επιδιώκεται η διάσπαση των κοινωνικών αγώνων και η υπονόμευση της αλληλεγγύης στους κοινωνικούς αγωνιστές και τα κοινωνικά κομμάτια που αντιπαράτίθενται στο κράτος και τον καπιταλισμό με κάποια από τις πολλές μορφές αγώνα που έχουν επιλέξει να ακολουθήσουν.

4. Είναι απαραίτητο στις σημερινές συνθήκες να αναδείξουμε τη σημασία και την ανάγκη ανάπτυξης των κοινωνικών αγώνων σ' όλες τους τις μορφές ενάντια στα ειρηνιστικά προτάγματα και τις δημοκρατικές αυταπάτες. Μια τέτοια αντιπαράθεση στις επιδιώξεις της εξουσίας δεν έχει σχέση με την όποια ιδεολογικοποίηση της πολυμορφίας των κοινωνικών αγώνων ούτε μόνο με την ιστορική σημασία τους, αλλά με τον ουσιαστικό ρόλο που παίζουν σήμερα που το κράτος προσπαθεί να εξαφανίσει από τη συνείδηση του κόσμου κάθε πραγματική διάσταση του κοινωνικού απελευθερωτικού αγώνα.

5. Η ανάπτυξη της αλληλεγγύης και ο πόλεμος ενάντια στο κράτος και τον καπιταλισμό δεν επιδέχονται την ανάδειξη επί μέρους μικροδιαφοροποιήσεων σε κυρίαρχα θέματα. Η αλληλεγγύη είναι ουσιαστικό όπλο της πάλης ενάντια στην εξουσία. Η αναγνώριση της πολυμορφίας των κοινωνικών απελευθερωτικών αγώνων, ανεξάρτητα από

τις επί μέρους διαφοροποιήσεις που μπορεί να έχει καθένας, είναι ένα γεγονός που δεν θα πρέπει να μείνει κενός λόγος αλλά να αποτελέσει τη βάση μιας δραστηριοποίησης των αναρχικών στις σημερινές συνθήκες.

6. Μέσα από μια δραστηριοποίηση γύρω από το ζήτημα της πολυμορφίας των κοινωνικών αγώνων είναι δυνατή η ανάπτυξη μιας ουσιαστικής αλληλεγγύης στον κοινωνικό αγωνιστή Κ. Μαζοκόπο. Μια τέτοια προσπάθεια δεν στέκεται μόνο στο ζήτημα της ομηρίας του συγκεκριμένου αγωνιστή αλλά αγκαλιάζει και μια σειρά από ζητήματα που μπορούν και πρέπει να αναπτυχθούν και να δουλευτούν στον κόσμο εκ μέρους των αναρχικών (Χ. Μαρίνος, Ν. Μαζιώτης, ανάπτυξης κοινωνικής αλληλεγγύης κ.λπ.).

Συσπείρωση Αναρχικών
Αναρχικός Πυρήνας «Χωρίς Εξουσία»
Αναρχικός Πυρήνας Ιωαννίνων

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
(Μαζοκόπος, Μαρίνος, Μαζιώτης, Ναθαναήλ κ.λπ.)
ΠΑΛΕΥΟΝΤΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ
ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΜΑΣ ΖΩΗΣ
ΠΟΙΑ ΛΟΓΙΚΗ ΔΙΚΑΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΜΑΣ;**

Απέναντι στην πολυμορφία της κρατικής επίθεσης που θέλει να διατηρήσει τους ανθρώπους υποταγμένους.

Απέναντι στους τεχνητούς διαχωρισμούς των κοινωνικών αγώνων που επιβάλλει ο εκσυγχρονισμός των μηχανισμών και θεσμών κυριαρχίας.

Ο αγώνας ενάντια στην καταπίεση των νόμων και της ηθικής του αστικού πολιτισμού, που νοιώθουμε όλοι στο πετσί μας καθημερινά, στρέφεται ενάντια σ' αυτούς που τους εφημέριαν και τους διαιώνίζουν.

**ΑΓΩΝΑΣ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ,
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗΣ ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ**

Αναρχική Ομάδα Ρήγμα • Αντιεξουσιαστές από τα Ν. Λιόσια • Αναρχική Ομάδα ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ
Εφημερίδα Αναρχική ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ • Αναρχικοί Πειραιά • Αναρχικός Πυρήνας «ΧΩΡΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑ»
• Αναρχικός Πυρήνας Ιωαννίνων • Συσπείρωση Αναρχικών

Στις 5 Σεπτέμβρη 1991 πραγματοποιήθηκε στη Νομική συνάντηση όλων των αναρχικών ομάδων και ατόμων (στο βαθμό που μπόρεσαν να ξεπεραστούν προβλήματα απόστασης και άγνωστης διεύθυνσης) της Αθήνας.

Το κάλεσμα έγινε από τον Αναρχικό Πυρήνα «Χωρίς Εξουσία», τον Αναρχικό Πυρήνα Ιωαννίνων και τη Συσπείρωση Αναρχικών. Σκοπός αυτής της συνάντησης ήταν η ενημέρωση των συντρόφων και η πρόταση για συνεργασία όσων είχαν επιλέξει να συμβάλλουν στην ανάδειξη, με την εξεγερτική δράση και τον αναρχικό λόγο τους, τη σημασία και την αναγκαιότητα των κοινωνικών αγώνων σ' όλες τους τις μορφές, ενάντια στα ειρηνιστικά προτάγματα και τις δημοκρατικές αυταπάτες, ενάντια στη δεσπολατρεία και δεσπολαγνεία, ενάντια στο βρώμικο διαχωρισμό των αγώνων, από την εξουσία, σε νόμιμους και παράνομους.

Μέσα από αυτή τη δραστηριοποίηση θα δινόταν, επιπλέον, η δυνατότητα να εκφράσουμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας σ' όλους τους κοινωνικούς αγωνιστές, αφού η συμβολή στους πολύμορφους κοινωνικούς αγώνες και η ανάδειξη της πολυμορφίας τους, φέρνει στην πραγματική της διάσταση την ανάπτυξη της αλληλεγγύης.

Μέσα από αυτή την πρόταση βρέθηκε σε εξέλιξη μια διεργασία σύνδεσης απόψεων και δυνατοτήτων ανάμεσα σε αναρχικές ομάδες και άτομα που σε πρώτη φάση συμπεριλάμβαναν την Αναρχική Ομάδα ΡΗΓΜΑ, τους Απειξουσιστές από τα Ν. Λιόσια, την Αναρχική Ομάδα ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ, την εφημερίδα ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, τον αναρχικό Πυρήνα Ιωαννίνων και τη Συσπείρωση Αναρχικών.

Στην καθημερινή μας ζωή, όλοι οι άνθρωποι, αντιμετωπίζουμε με πολλούς τρόπους την καταπίεση, την εκμετάλλευση, την αλλοτρίωση, τον περιορισμό και τον εκμηδενισμό των δυνατοτήτων μας και της επιθυμίας μας για να ζήσουμε ελεύθερα.

Όλη αυτή η κατάσταση δεν εμποδίζεται από τυχαίους παράγοντες αλλά από ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΩΝ - ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.

Ο αγώνας, όμως, των ανθρώπων δεν σταματά. Με κάθε τρόπο εκδηλώνεται η διάθεση για καλύτερη ζωή, για ελευθερία και αλληλεγγύη ανάμεσά τους.

Αυτή η προσπάθεια συναντά συνεχώς εμπόδια από τους κυρίαρχους που έχουν φτιάξει νόμους, δεσμούς, πρότυπα συμπεριφοράς και κανόνες, προκειμένου να διατηρήσουν την κοινωνία υποταγμένη.

Ο διαρκής αγώνας της κοινωνίας για απελευθέρωση συναντάει εμπόδια όχι μόνο από το κράτος αλλά και από διάφορους μηχανισμούς διαμεσολάβησης (συνδικάτα, σωματεία κ.λπ.). Όλοι αυτοί οι οργανισμοί αν και φτιάχτηκαν, —σε κάποια περίοδο της ιστορίας— από τους ανθρώπους για να μπορέσουν να αποκτήσουν την ελευθερία τους και να αυτοδιαχειρίζονται τη ζωή και τα όσα δημιουργούν, στη συνέχεια, αφού αφομοιώθηκαν από το κράτος, αποτέλεσαν σημαντικά μέσα καταστολής και χειραγώγησης των κοινωνικών αγώνων και της θέλησης για την επικράτηση στην κοινωνία της ισότητας και της ελευθερίας.

Είναι φανερό πως, η εξουσία, σ' όλη την υδρόγειο, μέσα στα πλαίσια της κυριαρχικής της οντότητας, κάθε φορά που θέλει να μεταβάλει τις μορφές της πολιτικής και οικονομικής υποδούλωσης της κοινωνίας, εκσυγχρονίζει τους δεσμούς και τους μηχανισμούς. Μ' αυτό τον τρόπο, ενώ μένει ίδια η ουσία της καθημερινής εκμετάλλευσης και καταπίεσης, κατορθώνει να μεγαλώσει την αφομοιωτική και χειραγωγική της δύναμη και να αυξήσει την άμεση και έμμεση καταστολή και την υποδούλωση στους νόμους, την ηθική και τα δεσμά της δημοκρατίας κράτους και κεφάλαιου.

Για να επιβάλλει τα σχέδια της, προσπαθεί να διαχωρίσει στη συνείδηση του καθενός μας —και σε μεγάλο βαθμό τα καταφέρνει— τους ανθρώπους σε «εργατικούς και αργόσχολους» «ειρηνικούς και ταραξίες», «νομιμόφρονες και εγκληματίες», «ώριμους και ανώριμους» και να διαστρεβλώσει το νόημα των κοινωνικών αγώνων ενουχίζοντας τη δυναμική τους, διαχωρίζοντάς τους σε «νόμιμους και παράνομους», «μαζικούς και μειοψηφικούς», «αγώνες που εξυπηρετούν ή όχι το κοινωνικό σύνολο». Τα καταφέρνει μάλιστα πολύ καλά με τη βοήθεια που της προσφέρουν από κοινού όλοι οι μηχανισμοί διαπραγμάτευσης και μεσολάβησης (π.χ. κόμματα, Μέσα Μαζικής Αποθλάκωσης, συνδικάτα, φορείς, προσωπικότητες κ.λπ.)

Για να μπορέσουν, όμως, οι κοινωνικοί αγώνες να ξεπεράσουν όλα αυτά τα εμπόδια πρέπει να έχουν ουσιαστική προοπτική, στοχεύοντας στην απελευθέρωση των ανθρώπων μέσω της διάρκειας, της σύγκρουσης, της δημιουργικής πρωτοβουλίας και της αυτοοργάνωσης πάνω σε αντιιεραρχικές και ισότιμες βάσεις.

Είναι, λοιπόν, απαραίτητη η διεύρυνση της δράσης των εκμεταλλευόμενων και η εναντίωση σε όλους τους υπηρέτες και διαμορφωτές της κρατικής βαρβαρότητας και σε κάθε δέσμο που τη διαιωνίζει.

Το κράτος στην προσπάθειά του να διατηρήσει τους ανθρώπους υποταγμένους χρησιμοποιεί όλα τα μέσα. Ποιος ο λόγος λοιπόν αυτοί που αγωνίζονται ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση να περιορίζουν τα μέσα και τις μορφές του αγώνα τους σύμφωνα με τις επιταγές της εξουσίας;

Η συνολικότερη δράση για την απελευθέρωση της κοινωνίας από το κράτος

Στις 12 Οκτώβρη 1991 πραγματοποιήθηκε εκδήλωση στην πλατεία Ν. Λιοσίων, για την προώθηση της κοινωνικής αλληλεγγύης και της πολύμορφης δράσης και με σκοπό τη διεύρυνσή τους μέσα από συγκεκριμένες δραστηριοποιήσεις.

Στο χώρο της εκδήλωσης υπήρχαν διάφορα ταμπλώ, ενώ αναρτήθηκαν χαρτοπανώ με περιεχόμενο τις εξεγέρσεις στις φυλακές, ενάντια στο στρατό και αναφορικά με την έμπρακτη αλλη-

λεγγύη που έδειξαν στα διάφορα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας και που εξακολουθούν να δείχνουν οι κοινωνικοί αγωνιστές που διώκονται από το κράτος (με αναφορά στους Μαζοκόπο, Μαζιώτη, Μαρίνο, Ναθαναήλ κ.λπ.). Κολλήθηκαν αφίσσες, έγινε διακίνηση αναρχικών και αντιεξουσιαστικών εντύπων καθώς και διανομή πολλών προκηρύξεων. Ακολούθησε προβολή σλάιντς και συναυλία από το μουσικό σύνολο Ωχρά Σπειροχαίτη.

και τον καπιταλισμό εμπεριέχει όλες τις μορφές δράσης που ξεπερνούν τα όρια της φαντασίας του κάθε κοινωνικού αγωνιστή ή ομάδας.

Ήδη μέσα στην κοινωνία υπάρχουν —και υπήρχαν πάντα— **ανεξέλεγκες και βίαιες** κοινωνικές συγκρούσεις που δρομολογούνται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο (Ηράκλειο, Χανιά, Μαθητικές κινητοποιήσεις Γενάρη 1991 - ΕΑΣ κ.λπ.), που σπάνε τη χειραγώγηση, τη διαπραγμάτευση και την παθητικότητα και επαναποδοθετούν την ουσία των κοινωνικών αγώνων πέρα από τα μίζερα, καθεστωτικά και τελικά ανώδυνα πλαίσια που έχουν επιβάλλει το κράτος και οι εξουσιαστικές μερίδες διαχείρισης του συστήματος.

Εφ' όσον, λοιπόν, το κράτος καταστέλλει και πατά κάθε αγωνιστή, —μ' όλους τους βρώμικους τρόπους που μπορεί να εφεύρει—, το κομμάτι του κοινωνικού συνόλου που αντιστέκεται στην δεσμική κρατική κυριαρχία και οντότητα, πρέπει να επιτεθεί με όλους τους τρόπους και τα μέσα, —τα οποία μπορεί να δημιουργήσει—, για να επαναφέρει στην πραγματικότητα την πολύμορφη κοινωνική δράση.

Ο κάθε αγωνιστής, —σαν συστατικό στοιχείο του κοινωνικού αγώνα—, έχει το δικαίωμα να επιλέγει τα μέσα που ταιριάζουν στην ιδιοσυγκρασία του και τις απόψεις του, απ' τη στιγμή που ο αγώνας ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο και η καταστροφή τους, δάχει αποτέλεσμα την πολυδιάστατη και αντιεραρχική δράση των ανθρώπων.

Ο Νίκος Μαζιώτης, ο Χριστόφορος Μαρίνος, ο Κυριάκος Μαζοκόπος, ο Ναθαναήλ, ο Πετρόπουλος και τόσοι άλλοι, —ο καθένας μέσα από τις ιδιαίτερες αντιλήψεις του για τον αγώνα των εξουσιαζόμενων—, έκαναν πράξη την κοινωνική αλληλεγγύη μέσα από τη συμμετοχή στους απελευθερωτικούς κοινωνικούς αγώνες, —σαν τη μόνη διέξοδο για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια—, παλεύοντας για μια κοινωνία χωρίς κράτος, εξουσία και αφεντικά.

Γι' αυτή τους τη δράση το κράτος και το κεφάλαιο μέσα στη γενικότερη προσπάθεια του να καταστείλει και να αποδυναμώσει την αντίσταση της ανθρώπινης κοινωνίας, τους σέρνει στα δικαστήρια και στις φυλακές, έχοντας την αυταπάτη πως θα σαμποτάρει την όλο και μεγαλύτερη δέλση και επιθυμία για αγώνα και ελευθερία.

Ο κοινωνικός αγώνας είναι ο κύριος παράγοντας και σημαντικός συνδετικός κρίκος ανάμεσα στους κρατούμενους και σε όσους στέκονται αλληλέγγυοι. Είναι σημαντικό να θεωρούμε τους κοινωνικούς αγωνιστές σαν ζώντα κομμάτια του κοινωνικού αγώνα — ανεξάρτητα από το ότι βρίσκονται στα μπουντρούμια των εξουσιαστών.

Εφ' όσον οι κοινωνικοί αγώνες δεν μπορούν να εντάσσονται μέσα στα όρια των νόμων και των δεσμών του κράτους και του κεφαλαίου, το ίδιο και η αλληλεγγύη στους κοινωνικούς αγωνιστές, δεν μπορεί να περνάει μέσα από την προσπάθεια εξεύρεσης νομικών και ηθικών λόγων που στηρίζουν και εκπορεύονται από την κυρίαρχη λογική αλλά να βρίσκεται πέρα και να δρα ενάντια σ' αυτούς.

Πολύμορφη κοινωνική δράση ενάντια στο κράτος

Βίαιοι και επιθετικοί κοινωνικοί αγώνες

Αλληλεγγύη στους κοινωνικούς αγωνιστές

Αναρχική Ομάδα ΡΗΓΜΑ
Αντιεξουσιαστές από τα Νέα Λιόσια
Αναρχική Ομάδα ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ
Εφημερίδα ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
Αναρχικοί Πειραιά
Αναρχικός Πυρήνας «ΧΩΡΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑ»
Αναρχικός Πυρήνας Ιωαννίνων
Συνοπείρωση Αναρχικών

Στις 19 Οκτώβρη 1991, πράγματι-ποιήθηκε στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων εκδήλωση της Συνεργασίας. Είχαν προηγηθεί αφισσοκολήσεις στην πόλη, ανάρτηση πανώ σε κεντρικούς δρόμους, διανομή προκηρύξεων, γνωστοποίηση - κάλεσμα, για την εκδήλωση, με ντουντούκα σε διάφορες περιοχές της πόλης καθώς και διακίνηση εντύπων.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης, προβλήθηκαν ολάνθις που αναφέρονταν στις εξεγέρσεις στις φυλακές, στην εξέγερση του Γενάρη 1991, στις δυναμικές συγκρούσεις κατά τη διάρκεια της «επίσκεψης Μπους»,

σε κινητοποιήσεις με έντονα χαρακτηριστικά κοινωνικού αγώνα (πρώτες κινητοποιήσεις στην ΕΑΣ, κινητοποιήσεις των αγροτών στο Ηράκλειο και καταστροφή της Νομαρχίας κ.λπ.).

Στη συνέχεια ακολούθησε συζήτηση για τη σημασία της ανάπτυξης των κοινωνικών - ταξικών αγώνων σ' όλες τις μορφές, καθώς και της αλληλεγγύης στους αγωνιστές που βρίσκονται όμηροι στα χέρια του κράτους, όπου αναπτύχθηκαν διάφορες εκτιμήσεις χωρίς να λείγουν και αντιπαραθέσεις απόψεων. Η εκδήλωση έκλεισε με συναυλία.

Στις 23 Οκτώβρη

1991, έγινε στην Πάτρα, στο «Μέγαρο Λόγου και Τέχνης», εκδήλωση - συζήτηση από τη Συνεργασία, ενώ είχε ήδη διακινήσει πληροφοριακό υλικό (προκηρύξεις, αφίσες, έντυπα, ανάρτηση πανώ σε κεντρικά σημεία της πόλης κ.λπ.) Στη διάρκεια της εκδήλωσης αυτής κατατέθηκαν από τους παρευρισκόμενους πράγματα - αξιόλογες εκτιμήσεις και εκδηλώθηκε έντονο ενδιαφέρον για τις αναρχικές - αντιεξουσιαστικές προοπτικές, αντιστάσεις και αντιλήψεις γενικότερα.

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΓΡΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ-ΒΙΑΣΤΗ ΚΑΘΕ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Στις παραμονές της έκδοσης της απόφασης του δικαστηρίου για τους 33 αφισσοκολητές, κολλήθηκε αφίσσα που έκφραζε την αλληλεγγύη στους διωκόμενους Αναρχικούς Γούναρν Βασίλη, Βασιλείου Άρη καθώς και στον Αλέκο Αλάνη που δικάζονταν στις 15 Νοέμβρη 1991 στο δικαστήριο ανηλίκων, με την κατηγορία ότι προκάλεσαν καταστροφές στο σχολείο που φοιτούσαν.

Προκήρυξη - τρυκ που μοιράστηκε από τη Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση στη διάρκεια του τριήμερου για την εξέγερση του 1973 όπου υπήρχε παρουσία με έντυπα και πανώ στο χώρο του Πολυτεχνείου.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ

ΓΟΥΝΑΡΗ ΒΑΣΙΛΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΡΗ

και στον ΑΛΑΝΗ ΑΛΕΚΟ

που δικάζονται

για τη θεώρηση και τη δράση τους

ΚΑΤΩ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ - ΦΥΛΑΚΗ

ΟΙ ΔΙΚΕΣ

ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΗΛΙΚΩΝ
(Σταδίου 65, 8ος όροφος, ΟΜΟΝΟΙΑ)
ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΝΟΕΜΒΡΗ 1991, ώρα 9 π.μ.

«ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ»

ΕΝΑΝΤΙΑ Σ' ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ
ΠΟΥ ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΠΙΛΟΓΗ
ΓΙΑ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ Η' ΜΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΑΣΠΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ «ΚΑΛΟ-
ΘΕΛΗΤΩΝ» ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΕΠΙΡΡΙΨΟΥΝ ΕΥΘΥΝΕΣ Σ'
ΟΣΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΚΑΙ Η ΒΙΑΙΗ ΔΡΑΣΗ, ΠΟΥ ΕΚΔΗΛΩΝΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ, ΜΕ ΚΑ-
ΘΕ ΤΡΟΠΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΜΕ-
ΤΑΛΛΕΥΣΗ, ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΑΝΤΙΘΕΤΙΚΗ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΜΠΟΔΙΖΕΙ ΤΗ ΔΡΑΣΗ

ΤΩΝ ΥΠΟΛΟΙΠΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ. ΑΝΤΙ-
ΘΕΤΑ, ΣΥΜΒΑΛΛΕΙ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΓΙΑΤΙ Μ' ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΧΤΥΠΙΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ
ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ: ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ

Με δεδομένη την έξαρση της κρατικής καταστολής που εκφράστηκε πιο συγκεκριμένα με το κτύπημα της μαθητικής πορείας και την εισβολή των ΜΑΤ στο Πολυτεχνείου, έγινε κάλεσμα για συζήτηση την **Παρασκευή 29 Νοέμβρη 1991** στη **ΝΟΜΙΚΗ** με θέματα:

α) Η πρόσφατη επίθεση του κράτους ενάντια στους Αναρχικούς και σ' όσους αγωνίζονται.

β) Αλληλεγγύη στους διωκόμενους αγωνιστές και μορφές έκφρασής της.

Στη συνέχεια, πραγματοποιήθηκε, στις **3 Δεκέμβρη 1991**, συγκέντρωση της Συνεργασίας στα Προπύλαια, όπου διανεμήθηκε έντυπο υλικό, αναρτήθηκαν πανώ που έγραφαν: **ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΠΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΤΗΚΑΝ** και **ΚΑΜΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ ΜΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ** και ακολούθησε συναυλία.

Εκδηλώθηκε με έμπρακτο τρόπο για μια ακόμα φορά η αλληλεγγύη στα διωκόμενα κομμάτια της αγωνιζόμενης κοινωνίας και στους κοινωνικούς αγωνιστές. Με αφορμή αυτά τα γεγονότα κρατικής καταστολής εκφράστηκε και καταδείχτηκε για μια ακόμα φορά η σημασία της αδιάλλακτης δράσης των καταπιεσμένων, με κάθε μέσο, ενάντια στο κράτος και τους δεσμούς.

Στο διάστημα που μεσολάβησε από τις 25 Γενάρη μέχρι και τις 15 Απρίλη 1992 η **ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ** (Αναρχικός Πυρήνας Ιωαννίνων, Αναρχικός Πυρήνας «Χωρίς Εξουσία», Αναρχική εφημερίδα **ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ**, εφημερίδα **ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ**, Αντιεξουσιαστές από τα Ν. Λιόσια, Συσπείρωση Αναρχικών, Αναρχικοί από Πειραιά, Αιγάλεω, Ζωγράφου), πραγματοποίησε μια σειρά από εκδηλώσεις, σαν ένα μέρος της συνολικής προσπάθειας και δραστηριοποίησης της.

Με αφορμή τη δίκη των συλληφθέντων κατά τη διάρκεια της μαθητικής διαδήλωσης στις 24 Οκτώβρη 1991 και την ομηρία του φυλακισμένου Αναρχικού κοινωνικού αγωνιστή Κυριάκου Μαζοκόπου, επισημάνθηκε ότι η ουσιαστική κοινωνική αλληλεγγύη είναι ο συνεχής αγώνας ενάντια στο κράτος και τα πολιτικά και νομοτεχνικά παζάρια των επιδιορθωτικών του μηχανισμών, στην κατεύθυνση πάντα της ενίσχυσης και της διεύρυνσης της βίαιης και αδιάλλακτης κοινωνικής δράσης.

«Αντιλαμβάνομαι ότι επωμίζομαι μεγάλες ευθύνες για πράγματα που έχουν προκύψει και που πιθανόν να προκύβουν.

Για λόγους προσωπικής αρχής και ηθικής, μου είναι εντελώς αδιανόητο να είχα άλλη στάση απέναντί στην ανάκριση.

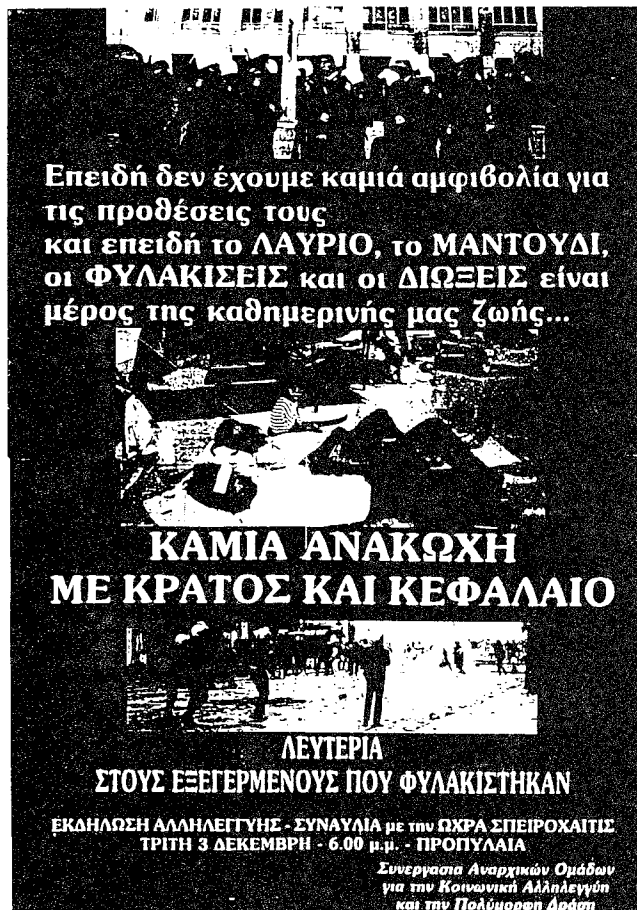
Οι αρχές μου αυτές, έχουν διαμορφωθεί σε ένα κοινωνικό κίνημα, που απ' την αρχή της μεταπολιτευτικής περιόδου και ανάλογα με τις προτεραιότητες που δέτει κάθε φορά η εξουσία, αντιτάσσεται στην αιχμή της διαστηριότητάς της.

Αυτό το κίνημα, που, σ' αυτή την περίοδο, είναι η μόνη φωνή διαμαρτυρίας και αντίστασης στην Ελλάδα ενάντια στο νεοφιλελεύθερο ολοκληρωτισμό που παγκόσμια θέλει να επικρατήσει»

(Κ. Μαζοκόπου)

ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ

Επειδή δεν έχουμε καμιά αμφιβολία για τις προθέσεις τους και επειδή το **ΛΑΥΡΙΟ**, το **ΜΑΝΤΟΥΔΙ**, οι **ΦΥΛΑΚΙΣΕΙΣ** και οι **ΔΙΩΞΕΙΣ** είναι μέρος της καθημερινής μας ζωής...

**ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ
ΜΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ**

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ
ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΠΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΤΗΚΑΝ**

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ - ΣΥΝΑΥΛΙΑ με την **ΩΧΡΑ ΣΠΕΙΡΟΧΑΪΤΙΣ**
ΤΡΙΤΗ 3 ΔΕΚΕΜΒΡΗ - 6.00 μ.μ. - ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων
για την Κοινωνική Αλληλεγγύη
και την Πολύμορφη Δράση

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΠΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΤΗΚΑΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ Κ. ΜΑΖΟΚΟΠΟ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ

Το Σάββατο 25 Γενάρη πραγματοποιήθηκε ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ στο Βόλο από κοινού με συντρόφους της πόλης αυτής. Η εκδήλωση έγινε στην αίθουσα του Εργατικού Κέντρου Βόλου και είχε σαν θέματα συζήτησης: α) Προσδιορισμός της κοινωνικής αλληλεγγύης στις συνθήκες κυριαρχίας, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί, και β) Η πολύμορφη δράση ομάδων και ατόμων στα πλαίσια της κοινωνικής αντίστασης.

Εν όψει της δίκης, στις 21 Φλεβάρη 1992, στο εφετείο των πέντε συλληφθέντων κατά τη διάρκεια της μαθητικής πορείας πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις αλληλεγγύης — στους 18 κρατούμενους αυτής της πορείας και της εισβολής των ΜΑΤ στο Πολυτεχνείο — από τη Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και Ατόμων και το Βιβλιοπωλείο «ΝΗΠΕΝΘΗ» και σε συντονισμό με την Επιτροπή Αλληλεγγύης στους 18.

Έτσι, στις 16 Φλεβάρη έγινε στο Σινέ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ στον Κορυδαλλό, προβολή της ταινίας ΤΕΜΠΟΚ και μετά ακολούθησε συζήτηση. Στο χώρο της εκδήλωσης αναρτήθηκαν πανώ με συνθήματα αλληλεγγύης ενώ υπήρξαν ταμπλώ και πάγκοι με βιβλία και αντιεξουσιαστικά-αναρχικά έντυπα και προκηρύξεις.

Ακολούθως, στις 18 Φλεβάρη, έγινε συγκέντρωση στην Πλατεία Ελευθερίας του Κορυδαλλού και πορεία προς τις φυλακές, όπου με συνθήματα εκδηλώθηκε η αλληλεγγύη στους όμηρους του κράτους.

Στις 19 Φλεβάρη, έγινε συζήτηση στο κτίριο ΓΚΙΝΗ του Πολυτεχνείου, ενώ την άλλη μέρα 20 Φλεβάρη, στις 6 μμ, πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στα Προπύλαια και στη συνέχεια πορεία η οποία, μέσω της Πανεπιστημίου και Πατησίων, κατέληξε στο Πολυτεχνείο.

Από την Επιτροπή Αλληλεγγύης στους 18 και την Αντιεξουσιαστική Ομάδα Λάρισας πραγματοποιήθηκε, επίσης, εκδήλωση αλληλεγγύης με συζήτηση και συναυλία στο Χατζηγιάννιο Πνευματικό Κέντρο την Κυριακή 9.2.92 στη Λάρισα.

Η δίκη που ακολούθησε στο Εφετείο κατέληξε στην μείωση των ποινών στους 5 και στην αποφυλάκισή τους.

Εν όψει της δίκης του Κοινωνικού αγωνιστή Κ. Μαζοκόπου στις 15 Απρίλη 1992 που κατηγορείται σύμφωνα με τον τρομοκρατικό νόμο, η Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων πραγματοποίησε Συναυλία Αλληλεγγύης (ΩΧΡΑ ΣΠΕΙΡΟΧΑΙΤΗ) στο Αιγάλεω με προβολή ολάνθες για την καταστολή στην πλατεία Ελευθερίας (Εσταυρωμένου), το Σάββατο 28 Μάρτη 1992 στις 7.30 μ.μ. Μοιράστηκαν προκηρύξεις και ρίχτηκαν τρυκ ενώ γράφτηκαν συνθήματα αλληλεγγύης σ' όλη την διάρκεια της εκδήλωσης.

Στο Βόλο και πάλι έγινε εκδήλωση αλληλεγγύης με συναυλία της ΩΧΡΑΣ ΣΠΕΙΡΟΧΑΙΤΗΣ στο Θέατρο Αναύρου στις 4 Απρίλη ώρα 7.30. Η εκδήλωση είχε να αντιμετωπίσει αρκετές δυσκολίες μεταξύ των οποίων ήταν η αποτυχημένη προσπάθεια μπάτσων με πολιτικά και φασιστών να παρενδούν στο χώρο της εκδήλωσης. Παρ' όλα αυτά, δεν υπήρξαν εμπόδια που θα μπορούσαν να την ματαιώσουν και η ανταπόκριση από νεολαίους κυρίως της περιοχής ήταν κάτι το ξεχωριστό. Αναρτήθηκαν και εδώ πανώ με συνθήματα αλληλεγγύης στον Κ. Μαζοκόπο και στους εξεγερμένους που φυλακίστηκαν για τη στάση τους στα γεγονότα της 24-25 Οκτώβρη. Μοιράστηκε έντυπο υλικό και γράφτηκαν συνθήματα στην περιοχή.

Ακολούθησε στις 11 Απρίλη 1992 εκδήλωση στην πλατεία Εξαρχείων. Παρά το γεγονός της απρόσμενης παροδικής βροχής που εκδηλώθηκε πριν την έναρξη της εκδήλωσης, συγκεντρώθηκαν πολλά άτομα. Αναρτήθηκαν πανώ με συνθήματα αλληλεγγύης, στον Μαζοκόπο, μοιράστηκαν προκηρύξεις ενώ κατά τη διάρκεια της συναυλίας που ακολούθησε, με παράλληλη προβολή ολάνθες, φωναζόντουσαν δυναμικά συνθήματα από τους συγκεντρωμένους.

Στις 13 Απρίλη 1992, πραγματοποιήθηκε συζήτηση στην ΑΣΟΕΕ με θέμα την αλληλεγγύη στον κοινωνικό αγωνιστή Κ. Μαζοκόπο.

Τέλος, στις 14 Απρίλη, παραμονή της δίκης του Κ. Μαζοκόπου και των Κογιάνη, Μπουκετσίδη και Μπέργκνερ πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στα Προπύλαια στις 6 μμ. Στη συνέχεια ξεκίνησε πορεία η οποία μέσω της Πανεπιστημίου - Ομόνοιας - Σταδίου - Συντάγματος κατέληξε και πάλι στα Προπύλαια. Τόσο στη διάρκεια της συγκέντρωσης όσο και στην πορεία μοιράστηκαν προκηρύξεις και ρίχτηκαν τρυκ. Η πορεία, έχοντας παλμό, έκφρασε τη διάθεση όσων συμμετείχαν τόσο στον τομέα της αλληλεγγύης όσο και την απέχθεια και αντίθεση ενάντια στο κράτος και τους δεσμούς - μηχανισμούς του. Σ' όλη τη διάρκειά της τα συνθήματα που φωνάχτηκαν ήταν πολλά όπως:

ΤΡΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ, ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΚΥΡΙΑΚΟ ΜΑΖΟΚΟΠΟ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ, ΟΥΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΤΩ Ο ΚΡΑΤΙΣΜΟΣ ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ, ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΔΕΝ ΣΩΖΟΥΝ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ, ΑΝ Ο ΜΑΖΟΚΟΠΟΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕΙ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΘΑ ΚΑΕΙ, ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΕΞΙΑ ΚΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ, ΕΞΩ ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ, ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, Σ' ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΙΑ ΜΕΡΑ Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΔΕΝ ΘΑΝΑΙ ΟΥΤΟΠΙΑ, κ.ά.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ Κ. ΜΑΖΟΚΟΠΟ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ

ΤΡΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ
ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ

Εν όψει της δίκης του Αναρχικού Βασίλη Γούναρη για τη συμμετοχή του στη μαθητική διαδήλωση στις 10 Γενάρη 1991, η Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων κυκλοφόρησε αφίσσα που καλούσε στο Εφετείο την ημέρα της δίκης 19 Μάρη 1992.

Στις 2 Ιούνη επρόκειτο να γίνει η δίκη του Αναρχικού Δ. Βόγλη. Στα πλαίσια της Αναρχικής - Αντιεξουσιαστικής Αλληλεγγύης πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις από τη Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση και από την Αντιεξουσιαστική Επιτροπή Αλληλεγγύης.

Έτσι, στις 28 Μάρη 1992 στις 8 μ.μ. έγινε, στο Λόφο του Στρέφη, προβολή ταινίας για τους Μαύρους Πάνθηρες και ακολούθησε συναυλία με την «Ωχρά Σπειροχαίτη». Στο χώρο της εκδήλωσης αναρτήθηκαν πανώ, υπήρχαν ταμπλώ με φωτογραφίες από διάφορα γεγονότα καθώς και αναρχικά έντυπα.

Στις 29 Μάρη 1992, στις 8 μ.μ. έγινε συγκέντρωση Αλληλεγγύης στα Προπύλαια και ακολούθησε Πορεία η οποία με αντικρατικά συνθήματα κατέληξε στο Πολυτεχνείο, κλείνοντας για λίγο την Πατησίων σ' όλο της το μήκος.

Η δίκη που επρόκειτο να γίνει στο Μικτό Ορκωτό Κακούργοδικείο του Πολύγυρου, τελικά, αναβλήθηκε.

Στις 30 Ιούνη 1992 ο κοινωνικός αγωνιστής Κυριάκος Μαζοκόπος καταδικάστηκε σε 17 χρόνια. Οι συγκατηγορούμενοί του αθωώθηκαν. Οι δίκες και οι καταδίκες δεν μπορούν να ανακόψουν τους κοινωνικούς αγώνες και τη δράση των αγωνιζομένων.

Η αλληλεγγύη μας προς τον Κυριάκο Μαζοκόπο και όλους τους κρατούμενους ανθρώπους, συνεχίζεται να εκδηλώνεται σαν αναπόσπαστο κομμάτι των πολύμορφων κοινωνικών αγώνων.

...εξακολουθούν να απορούν, για το ότι ο κυρίαρχος πολιτικός «λόγος» δεν βρίσκει την ισοπεδωτική απήχηση που προσδοκούν, όσο εξακολουθούν να ενοχλούνται για την ύπαρξη θυλάκων κοινωνικής αντίστασης στις επιλογές της νεοφιλελεύθερης τάξης και τους κάθε είδους δεσμούς και κρατικούς μηχανισμούς που την επιβάλλουν ολοκληρωτικά, αυτό σημαίνει πως η κοινωνία των ανθρώπων μπορεί και πρέπει να εξακολουθεί να ελπίζει»

(Κ. Μαζοκόπος)

**ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ**

Με αφορμή την εθνικιστική προπαγάνδα από πλευράς κάποιων μηχανισμών του κράτους και της αντιεθνικιστικές και πασιφιστικές κινητοποιήσεις που αποπροσανατολίζουν τους εξουσιαζόμενους από την όλη δράση ενάντια σε κάθε σημείο του διακρατικού πλέγματος, η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΚΑΙ ΑΤΟΜΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ τον Μάη του 1992 κατέθεσε το λόγο της απέναντι στα «εθνικά» προβλήματα. Η οποιαδήποτε μερική στάση (π.χ. αντιεθνικισμός) δεν αφορά τους πολύμορφους κοινωνικούς αγώνες, ενώ σ' ορισμένες της εκφράσεις ταυτίζεται με τις επιδιώξεις κάποιου κομματιού της παγκόσμιας κυριαρχίας.

Σε διάφορες εκδηλώσεις μοιράστηκαν τρυκάρια για το ρόλο του εθνικισμού και του αντιεθνικισμού.

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ ΧΑΠΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΧΑΥΝΩΣΗΣ

- Επιβάλλουν την αυταπάτη της εθνικής ομοθυμίας στις καταπιεσμένες συνειδήσεις,
- αποσιωπούν τις κοινωνικές και ταξικές συγκρούσεις,
- αναπαράγουν την «αναγκαιότητα» ενός χειραγωγικού, καταπιεστικού πολιτισμού,
- δικαιολογούν τη στρατο-κρατική δημοκρατική βαρβαρότητα και τις αλληλοσφαγές των καταπιεσμένων.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ και
ΣΤΑ ΤΕΧΝΗΤΑ ΤΗΣ ΔΙΠΟΛΑ:

εθνικισμός - αντιεθνικισμός

πόλεμος - ειρήνη

ΕΝΤΕΙΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΕΘΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΦΗΜΕΡ. «ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ» - ΑΝΑΡΧ. ΕΦΗΜΕΡ. «ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ»
ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ Ν. ΛΙΟΣΙΑ
ΣΥΣΠΕΡΙΩΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ - ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ «ΧΩΡΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑ»
ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΑΠΟ ΑΙΓΑΛΕΩ - ΠΕΙΡΑΙΑ - ΠΙΑΝΝΕΝΑ

Η τοποθέτηση του ζητήματος του αντιεθνικισμού όντας αναγκασμένη να σταθεί στη ΜΕΡΙΚΟΤΗΤΑ και σε διαμάχη με μια παράμετρο της κυριαρχής ιδεολογίας, οδηγείται αναπόφευκτα στην υπεράσπιση της δημοκρατικής νομιμότητας απέναντι στις «εκτροπές» των εξουσιαστών και στην αποδοχή της θεσμοποιημένης κυριαρχίας και εκμετάλλευσης.

Ο εθνικισμός κι ο αντιεθνικισμός δεν είναι παρά οι όψεις του ίδιου νομίσματος. Όμοια όπως η διαμάχη ανάμεσα σε δεξιούς και αριστερούς, «προοδευτικούς» και «συντηρητικούς», «άσπρους» και «μαύρους», συντηρεί τους πλαστούς διαχωρισμούς ανάμεσα στους κυριαρχούμενους ανθρώπους, αποπροσανατολίζοντας και απομακρύνοντάς τους από τον αγώνα ενάντια στο κράτος και την εξουσία, την κυριαρχία και την εκμετάλλευση, που είναι οι βασικές αιτίες των δεινών τους. Ξεπερνώντας τα γεύτικα διλλήματα, παλεύουμε ενάντια στο κράτος, ενάντια σε κάθε εξουσία

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΕΘΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΣΥΣΠΕΡΙΩΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ - ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ»
ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ Ν. ΛΙΟΣΙΑ - ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
«ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ» - ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ «ΧΩΡΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑ»

«Εσωτερικά ομοσπονδοποιημένο ή μη ομοσπονδοποιημένο, κάθε κράτος, —επί ποιινή εξαφανισμού—, πρέπει λοιπόν, να επιδιώκει να γίνει πιο ισχυρό.

Πρέπει να ΚΑΤΑΒΡΟΧΘΙΣΕΙ για να μην καταβροχθιστεί, να ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙ για να μην κατακτηθεί, να ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΕΙ για να μην υποδουλωθεί· γιατί δύο όμοιες και ταυτόχρονα ζέχνες ή μία στην άλλη δυνάμεις, δεν θα μπορούσαν να συνυπάρξουν χωρίς να αλληλοκαταστράφουν.

Το κράτος είναι λοιπόν, πιο πιο κραυγαλέα, η πιο κυνική ή η πιο πλήρης άρνηση της ανθρωπότητας. Σπάζει την καθολική αλληλεγγύη όλων των ανθρώπων πάνω στη γη και δεν συνενώνει μια μερίδα απ' αυτούς παρά μόνο για να καταστρέψει, να κατακτήσει και να υποδουλώσει όλους τους άλλους».

(Μιχαήλ Μπακούνιν: Φεντεραλισμός)

«Θάπρεπε ο καθένας μας να απαγκιστρωθεί απ' τον στενό, μίζερο πατριωτισμό σύμφωνα με τον οποίο, η χώρα κάποιου είναι το ΚΕΝΤΡΟ του κόσμου, και που θεωρείται ΜΕΓΑΛΗ μόνο στο βαθμό που τη φοβούνται οι γείτονες. Πρέπει να τοποθετήσουμε την ανθρωπινή, οικουμενική δικαιοσύνη πάνω απ' όλα τα εθνικά συμφέροντα. Και πρέπει να εγκαταλείψουμε μια για πάντα την ψευδή αρχή της εθνικότητας, που εφευρέθηκε τώρα τελευταία από τους δεσπότες της Γαλλίας, της Ρωσίας και της Πρωσίας με σκοπό να συντριβεί η κυρίαρχη αρχή της ελευθερίας».

(Μ. Μπακούνιν)

Ο πόλεμος είναι μια διαρκής πραγματικότητα. ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ οργανωμένες ομάδες που καταπιézουν και εκμεταλλεύονται τους υπόλοιπους ανθρώπους, ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ κράτη και εξουσίες.

ΕΙΝΑΙ Ο ΔΙΑΡΚΗΣ, ΑΝΕΛΕΗΤΟΣ, ΚΡΥΦΟΣ Ή ΦΑΝΕΡΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ!!!

ΣΥΣΠΕΙΡΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ - ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ"
ΑΝΤΙΕΣΘΥΣΙΑΣΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ Ν. ΜΙΔΙΑ - ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ*
"ΑΝΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ" - ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ "ΧΩΡΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑ"

«Δεν υπάρχει τίποτα πιο παράλογο και συνάμα πιο βλαβερό, πιο θανατηφόρο για το λαό, από να υποστηρίζει την πλασματική αρχή της εθνικότητας σαν το ιδανικό όλων των λαϊκών πόθων».

(Μ. Μπακούνιν)

«Κάθε λαός είναι πάντα μια κοινότητα με μάλλον στενά όρια. Αλλά, ένα έθνος περικλείει, κατά κανόνα, ένα ολόκληρο πλέγμα από διαφορετικούς λαούς και ομάδες λαών που συμπιέστηκαν, με λιγότερο ή περισσότερο βία μέσα, στο πλαίσιο ενός κοινού κράτους. Πράγματι, σ' όλη την Ευρώπη δεν υπάρχει κανένα κράτος που να μην αποτελείται από μια ομάδα διαφορετικών λαών που είχαν διαφορετική καταγωγή και γλώσσα και που ενσωματώθηκαν μέσα σ' ένα έθνος μόνο από δυναστικά, οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα».

(Ρουντολφ Ρόκερ: «Εθνικισμός και Πολιτισμός»)

ΟΙ ΣΤΡΑΤΟ-ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ
δεν είναι στρατιωτών αυτοκτονίες

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ

από τους δεσμούς - φονιάδες του Κράτους,
γιατί δεν δέλησε να υπηρετήσει αυτούς και
αυτά που μισούσε και πάντα πολεμούσε εναν-
τίον τους.

Ο ΝΙΚΟΣ ΔΕΝ ΠΗΓΕ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ...

Λίγες ώρες πριν περάσει την Πύλη του κά-
τεργου που λέγεται στρατόπεδο, έσπασε τον
κλοιό, έστησε ένα ακόμα οδόφραγμα και έ-
πεσε, αρνούμενος να υποταχτεί.

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ
ΟΙ ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΣΠΕΡΝΟΥΝ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΕ ΤΙΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ,
ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Οι άγριες απεργίες, τα σαμποτάζ στην παραγωγή, οι καταλήψεις και η καταστροφή των χώρων εκμετάλλευσης κι η οικειοποίηση τόσο των μέσων παραγωγής όσο και των παραγόμενων αγαθών είναι πρακτικές που μπορούν να θέσουν το ζήτημα της εξέγερσης και να οδηγήσουν στη κοινωνική απελευθέρωση. Συνειδητοποιώντας οι εκμεταλλεζόμενοι τις συνδικαλιστικές απάτες, την εξαθλίωση και την ξεφτίλα του διαλόγου πρέπει αναπόφευκτα να συνειδητοποιήσουν την αντικρατική μορφή που παίρνει ο αγώνας τους. Αλλιώς περιορίζονται στις «καλύτερες συνθήκες σφαγής».

Η Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων παίρνει μέρος στη συγκέντρωση στο Σύνταγμα, στις 10 Σεπτέμβρη με πανώ που έγραφε:

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΥΝΤΡΙΒΕΙ, ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΧΕΙΡΑΓΩΓΟΥΝ,
ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΕΞΑΠΑΤΟΥΝ
Η ΟΡΓΗ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΣΤΟΧΟΥΣ

Οι ομάδες που συμμετέχουν στη Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων παρεμβαίνουν ΚΑΙ με προκηρύξεις στις πορείες της Ε.Α.Σ.

ΜΗΠΩΣ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΕΞΟΔΟΣ ΤΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ; ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ ΚΙ ΑΜΑΞΟΣΤΑΣΙΩΝ, ΤΩΡΑ!!

*Συμπόρευση Αναρχικών - Αναρχικός Πυρίνας Χωρίς Εξουσία
Αντιεξουσιαστές από Ν. Λόσα - Αναρχική Εφημερίδα «Ανταρσία των Αγγέλων»
Εφημερίδα «Αναρχική Παρέμβαση» - Αναρχικοί από Αγγλία, Γιάννενα, Μπραχάμι*

Στις κινητοποιήσεις της Ε.Α.Σ που έγιναν μετά τις συγκρούσεις στο Βοτανικό, η Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων με τρυκάκια προειδοποιεί για το ενδεχόμενο αρπαγής των λεωφορείων όταν οι εργαζόμενοι θα ανεβαίνουν στην έκθεση Θεσσαλονίκης, δυστυχώς οι εκτιμήσεις μας αποδεικνύονται τραγικά αληθινές...

ΟΣΟΙ ΔΕΝ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ...ΑΡΓΟΠΕΘΙΝΟΥΝ

Μπροστά στη γενικευμένη επίθεση του κράτους κι όσων επιβάλλουν τις θελήσεις του, ο δρόμος του άμεσου κι επιθετικού αγώνα δεν είναι μια κάποια λύση αλλά ένας απαραίτητος μονόδρομος.

Αυτόν το δρόμο μπορούν να ακολουθήσουν όσοι είναι αποφασισμένοι να μην επιτρέψουν στους κάθε μορφής εξουσιαστές να επιβάλλουν τα σχέδια του κράτους. Αυτό το δρόμο έδειξαν οι μέχρι τώρα κινητοποιήσεις και πορείες οι οποίες αντί να αποτρέψουν τα σχέδια του κράτους, του επιτρέπουν βήμα-βήμα να προχωρά στην ολοκλήρωση τους.

Αυτό το δρόμο έχουν δείξει οι μέχρι τώρα κινητοποιήσεις χιλιάδων εργαζόμενων που, μέσα από την εγκατάλειψη κάθε επιθυμίας για σύγκρουση και την απόλυτη στοιχειώδους ανθρώπινης αξιοπρέπειας, οδήγησαν στην αθλιότητα του Λαύριου, του Μαντουδιού και τόσων άλλων περιπτώσεων.

Σ' αυτό το δρόμο βάδισαν οι μαθητικές κινητοποιήσεις του Γενάρη 1991 που, εκτός των άλλων, έστειλαν στο καλάθι των σκουπιδιών το νομοσχέδιο του Κοντογιαννιπούλου. Το ίδιο σύμβηκε και με την εξέγερση των αγροτών στο Ηράκλειο, τον Οκτώβρη της ίδιας χρονιάς.

Τα κόμματα και τα συνδικάτα, θέλουν να αξιοποιήσουν τη δύναμη που έχουν οι εργαζόμενοι και καταπιεζόμενοι άνθρωποι για να μπορέσουν να διαπραγματευτούν άλλου τύπου συνθήκες καταπίεσης και εκμετάλλευσης.

Όλοι αυτοί, έδειξαν μέσα από τους χειρισμούς τους, πως διευκολύνουν τα σχέδια του κράτους, εξαντλώντας όλα τα άχρηστα μέσα που προτείνουν («διαμαρτυρία για τη διαμαρτυρία», υποχώρηση στην υποχώρηση), τη στιγμή που το κράτος αδιάτακτα και μεθοδικά με τους νόμους, τα ΜΑΤ, το στρατό και τους μισθοφόρους του, ολοκληρώνει τα σχέδιά του.

Εμείς οι αναρχικοί είμαστε αλληλέγγυοι και απευθυνόμαστε σ' όλους όσους δεν έχουν χάσει την αξιοπρέπειά τους και δεν έχουν εγκαταλείψει τον εαυτό τους και τις επιθυμίες τους στα χέρια κάποιων άλλων.

σ' όλους αυτούς που πιστεύουν πως τα μέσα του αγώνα είναι ανεξάντλητα και πολύμορφα, που δεν θέλουν να επαναληφθεί ένα ακόμα Λαύριο στο κέντρο της Αθήνας, σ' όλους αυτούς που με λόγια και έργα έχουν δείξει μέχρι τώρα ότι θέλουν και μπορούν να λυγίσουν το κράτος με το μόνο τρόπο που είναι αποτελεσματικός:

ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΒΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ

Σ' όλους αυτούς που με λόγια, μας έχουν εκφράσει την διάθεσή τους για σύγκρουση και που η επιθυμία τους αυτή δεν μπόρεσε ακόμα να εκφρασθεί.

Η αυτοοργάνωση της δράσης, οι κοινές επιθυμίες μπορούν να υλοποιηθούν από όσους αντιλαμβάνονται πως η αδιάλακτη και βίαιη πρακτική είναι ένα ακόμα μέσο αγώνα, κι όχι μια προβοκάτσια όπως ισχυρίζονται οι διάφοροι χειραγωγοί. Γιατί, ενώ ο στόχος είναι κοινός (να αποτραπούν π.χ. τα σχέδια του κράτους) τα μέσα είναι πολλά.

Είναι καιρός οι κινητοποιήσεις να γίνουν αγώνας ουσιαστικός ενάντια στα σχέδια των κρατιστών.

Να αγωνισθούν τα άσκηνα πάνω - κάτω που στην ουσία βοηθούν το κράτος να δυναμώσει την επίθεσή του, που αποδυναμώνουν όσους θέλουν να αγωνιστούν, — οδηγώντας τους στον αργό θάνατο —, και φτιάχνουν τις προϋποθέσεις για καινούργιους βουλευτές και εργατοπατέρες.

Λάβριο ίσως είναι αρκετά αργά!

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΟΠΛΟ ΠΟΥ ΧΩΡΙΣ
ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΑΚΗ ΔΡΑΣΗ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΑΝΙΣΧΥΡΟ

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΑΜΕΣΗ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΤΩΡΑ!
ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΑΜΑΞΟΣΤΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ!!

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ!
ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ

ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Στις 29 Σεπτέμβρη η Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων παρεμβαίνει στο Πανελλαδικό Συλλαλήτηριο με πανό που γράφει «ΤΡΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ, ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΝΩΝΤΑ ΣΚΥΦΤΟΥΛΗ». Στο ύψος της Βουλής γίνεται προσπάθεια να κοπεί η πορεία από μπλόκ του ΚΚΕ του Συνδικάτου Μετάλλου, η αντίδραση του μπλόκ των αναρχικών είναι άμεση και βίαιη, μπόλικοι σταλινικοί δοκιμάζουν τη γεύση του οδοστρώματος.

ΠΕΤΡΟΛΑ '92: ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ Η «ΕΝΟΣ ΛΕΠΤΟΥ ΣΙΓΗ» ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ ΣΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΠΕΤΡΟΛΑ '92: ΤΟ ΑΙΜΑ ΚΥΛΛΑΕΙ ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΖΗΤΑΕΙ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΙ ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΘΑΨΑΝ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΗΝ ΠΕΤΡΟΛΑ ΘΑ ΡΙΞΕΙΣ ΚΙ ΕΣΥ ΜΙΑ ΧΟΥΦΤΑ ΧΩΜΑ;;

Συμπέριωση Αναρχικών - Αναρχικός Πυρήνας Χωρίς Εξουσία
Αντιεξουσιαστές από Ν. Λιόσια - Αναρχική Εφημερίδα «Ανταρσία των Αγγέλων»
Εφημερίδα «Αναρχική Παρέμβαση» - Αναρχικοί από Αιγάλεω, Γιάννενα, Μπραχάμι

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ

Η κυριαρχία φανέρωσε εντελώς πλέον τα "χαρτιά" της: χρησιμοποίηση κάθε μέσου για την επιτυχία των βρώμικων σχεδίων της. Την ίδια ώρα που η Αθήνα ζώνεται από τα γουρουνιά των ΚΑΤ, την ίδια ώρα που δέρονται γυναίκες και παιδιά των εργαζομένων στα αμαξοστάσια, επέλεξε να χρησιμοποιήσει τα δικαστήρια της ώστε να καταφέρει ότι δεν κατάφερε με τους μπάτσους: να κάμψει τον αγώνα των κυριαρχούμενων.

Και ενώ οι τέσσερις εξεγερμένοι οδηγούνται στη φυλακή, ξεπετάγονται από το πουθενά οι γνωστοί δημοσιογραφίσκοι, μεσολαβητές εργατοπατέρες, χειραγωγοί, όλο αυτό το σκυλολόι που πιπιλάει την καραμέλα του προβοκάτορα!

Ενώ σε όλους τους καταπιεσμένους είναι νωπή η μνήμη των μπάτσων να ορμάνε και θυμούνται πως με πέτρες, ξύλα και μολότωφ αγωνίζονταν εναντίά τους ακούγεται ο "κύριος" Κανελλόπουλος να ομιλεί για ηρεμία και τάξη!! Την τάξη άραγε ποιών(?) αυτών που δημιουργούν το Λαύριο, το Μαντούδι, την καθημερινή μιζέρια της κοινωνίας. ΟΙ ΜΑΣΚΕΣ ΣΠΕΣΑΝ! Αυτό που τους τρομάζει είναι η αδιάλλακτη, λυσσαλέα επέκταση των καταπιεσμένων, η καθημερινή επέκταση της εξεγερτικής βίας. Οι νόμοι δεν καταργούνται από καλοφαγάδες χοντρόπετσους βουλευτάδες και μεσολαβητές συνδικαλιστές, καταργούνται μέσα από την εξεγερτική δράση των καταπιεσμένων, μέσα από την αυτοοργάνωση και κλιμάκωση των άγριων αγώνων.

Τώρα είναι ευκαιρία: επέκταση της αντίστασης στα πανεπιστήμια, στα σχολεία, στα αμαξοστάσια, έξω και μακριά από την ξεφτίλα των χειραγωγών - των ανθρώπων που ξεπουλάνε τους αγώνες.

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΕΞΕΡΜΕΝΟΥΣ ΠΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΤΗΚΑΝ
ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ
ΚΑΤΑΛΗΨΤΕ ΤΑ ΑΜΑΞΟΣΤΑΣΙΑ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΚΑΙΜΑΚΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ**

εφημερίδα
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

ΒΙΑΙΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΟΣ - ΣΥΝΕΧΗΣ ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΣ-ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ

**ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΥΝΤΡΙΒΕΙ
ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΧΕΙΡΑΓΩΓΟΥΝ
ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΕΞΑΠΑΤΟΥΝ
Η ΟΡΓΗ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΣΤΟΧΟΥΣ!**

**ΕΙΝΑΙ ΝΤΡΟΠΗ
ΝΑ ΓΙΝΟΜΑΣΤΕ ΠΡΟΒΑΤΑ
ΠΟΥ ΖΗΤΑΝΕ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ
ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΣΦΑΓΗΣ**

Συμπέριωση Αναρχικών - Αναρχικός Πυρήνας Χωρίς Εξουσία
Αντιεξουσιαστές από Ν. Λιόσια - Αναρχική Εφημερίδα «Ανταρσία των Αγγέλων»
Εφημερίδα «Αναρχική Παρέμβαση» - Αναρχικοί από Αιγάλεω, Γιάννενα, Μπραχάμι

Συμπέριωση Αναρχικών - Αναρχικός Πυρήνας Χωρίς Εξουσία
Αντιεξουσιαστές από Ν. Λιόσια - Αναρχική Εφημερίδα «Ανταρσία των Αγγέλων»
Εφημερίδα «Αναρχική Παρέμβαση» - Αναρχικοί από Αιγάλεω, Γιάννενα, Μπραχάμι

ΕΞΩ ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

Η ανθρωπινή ηθική θεμελιώνεται μόνο πάνω στην περιφρόνηση για την εξουσία και πάνω στο σεβασμό για την ελευθερία. Αν λοιπόν κάποιοι είναι «συνδοιοφόροι τρομοκρατών» αυτοί είναι όλοι όσοι συντάσσονται, υποτάσσονται και συμβάλουν στη διαίωηση της κυριαρχίας του Κράτους, γιατί το ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ που κατέχοντας την εξουσία τρομοκρατεί όλη την κοινωνία (αγωνιζόμενη ή εφυσχημένη).

Στις 20 Οκτώβρη η Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων παρεμβαίνει μοιράζοντας στον κόσμο προκηρύξεις σε αριστεριστική πορεία συμπράστασης στα Προλύτσια. Τις επόμενες μέρες πλήθος εκδηλώσεων πραγματοποιούνται από την Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και των Αναρχικών από τις Ανατολικές Συνοικίες για αλληλεγγύη στους φυλακισμένους Αναρχικούς Κ. Μαζοκόπο, Β. Τσουρή, Ν. Σκυφτούλη, Ν. Μαζιώτη και στους φυλακισμένους της Ε.Α.Σ. Συγκεκριμένα:

Στις 6 Νοέμβρη στην πλατεία Γούβας του Αγίου Αρτέμνη.

Στις 7 Νοέμβρη στην πλατεία Πετρούπολης.

Στις 8 Νοέμβρη στο Πνευματικό Κέντρο των Νέων Λιοσίων.

Οι εκδηλώσεις περιλαμβάνουν προβολή σλαϊτς, συζήτηση και προβολή της ταινίας «Εξέγερση στις φυλακές Αττικά».

Στις 13 Νοέμβρη, η Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων συμμετέχει με πανώ και το δικό της λόγο στην πορεία που διοργάνωσε η επιτροπή συμπράστασης στον Ν. Μαζιώτη.

Στις 14 Νοέμβρη πραγματοποιείται εκδήλωση και συναυλία στην Πλατεία Εξαρχείων για τους 4 Αναρχικούς αγωνιστές και για τους φυλακισμένους της ΕΑ.Σ. Στους γύρω δρόμους οι μπάτσοι προκαλούν με μπλόκα και εξακριβώσεις, παρόλα αυτά η συμμετοχή του κόσμου είναι μεγάλη.

Δύο μέρες αργότερα στις 16 Νοέμβρη η Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων καλεί πορεία από τα προπύλαια σε ένδειξη αλληλεγγύης για τους 4 Αναρχικούς αγωνιστές. Οι μπάτσοι δημιουργούν ασφυκτικό κλοιό γύρω από τα προπύλαια προσπαθώντας να εμποδίσουν τον κόσμο να συγκεντρωθεί, η πορεία όμως πραγματοποιείται με αρκετό κόσμο και ιδιαίτερη δυναμική. (Στο πίσω μέρος της, οι μπάτσοι έχουν δημιουργήσει ένα [REDACTED]). Μετά το τέλος της πορείας στο Πολυτεχνείο γίνεται επίθεση στους προκλητικούς μπάτσους με μολότωφ και πέτρες από παρευρισκόμενους στο χώρο του Πολυτεχνείου... (Οι συγκρούσεις διαρκούν μια ώρα περίπου και η αποχώρηση από το Ε.Μ.Π. γίνεται χωρίς συλλήψεις... [REDACTED]).

Σ' όλη τη διάρκεια του τριμήνου για την Εξέγερση του 1973, η Συνεργασία παρευρίσκεται στο χώρο του Πολυτεχνείου με πανώ και τραπεζάκια. Διακινούνται έντυπα και προκηρύξεις.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΒΑΡΔΗ ΤΣΟΥΡΗ

(απεργία πείνας)

**ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΘΩΟΙ Ή ΕΝΟΧΟΙ
ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΙ**

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Σ' ΟΣΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

**ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ, ΤΗΝ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ, ΤΗ ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗ,
ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ, ΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ, ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ,
ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ, ΤΗΝ ΙΕΡΑΡΧΙΑ, ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ**

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
Ν. ΜΑΖΙΩΤΗ, Κ. ΜΑΖΟΚΟΠΟ,
Ν. ΣΚΥΦΤΟΥΛΗ, Β. ΤΣΟΥΡΗ (απεργία πείνας)**

*Εξω οι κρατούμενοι από τις φυλακές
εγγληματίες είναι οι εξουσιαστές*

Λευτεριά στους φυλακισμένους απεργούς της ΕΑΣ

★ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ★

*Παρασκευή 6 Νοέμβρη - ώρα 7μ.μ.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΟΥΒΑΣ - ΑΓ. ΑΡΤΕΜΙΟΣ (ΠΑΓΚΡΑΤΙ)

(Τέρμα Τρόλεϊ 4 - Αγ. Αρτέμιος)

Προβολές ταινιών: α) ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΑΤΤΙΚΑ

β) ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΗΠΑ

*Σάββατο 7 Νοέμβρη - ώρα 6μ.μ.

ΠΛΑΤΕΙΑ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ - ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

Προβολή Σλαϊτς και της ταινίας:

ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΑΤΤΙΚΑ

*Κυριακή 8 Νοέμβρη - ώρα 6μ.μ.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ Ν. ΛΙΟΣΙΩΝ
(Πλατεία Ν. Λιοσίων)

*Σάββατο 14 Νοέμβρη - ώρα 7μ.μ.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ

ΣΛΑΪΤΣ - ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΝΑΥΛΙΑ με την ΩΧΡΑ ΣΠΕΙΡΟΧΑΪΤΗ

*Δευτέρα 16 Νοέμβρη - ώρα 5μ.μ.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ - ΠΟΡΕΙΑ

• ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ

• ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΑΠΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΕΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ
ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΚΥΡΙΑΚΟ ΜΑΖΟΚΟΠΟ**

**ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ
ΔΕΝ ΣΩΖΟΥΝ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ**

**ΕΞΩ ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ**

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ
ΟΛΙΚΟ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ
ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ**

**Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΔΗΜΙΟΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ
Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΧΩΡΕΣ,
Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΠΟΧΕΣ**

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ

«Η καλύτερη αλληλεγγύη προς ένα φυλακισμένο αναρχικό είναι η συνέχιση και ενδυνάμωση των κοινωνικών αγώνων στους οποίους συμμετείχε»

Π. Πόρκου

Στις 8 και 9 Γενάρη 1993, η Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων πραγματοποιεί την ήδη από μόνος προγραμματισμένη και γνωστοποιημένη εκδήλωση - συζήτηση, που γίνεται στο χώρο του Πολυτεχνείου στη βάση της αλληλεγγύης στους φυλακισμένους αναρχικούς Μαζιώτη και Μαζοκόπο και με θέματα:

α) ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

β) ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ.

Στη συζήτηση συμμετέχουν οι Ιταλοί σύντροφοι Α. Μπονάνο και Π. Πόρκου από το περιοδικό ANARCHISMO.

Δημοσιεύουμε τα κείμενα της Συνεργασίας που μοιράστηκαν στην εκδήλωση:

Κείμενο 1ο

ΘΕΣΜΟΙ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

1. Σημαντικότερη επιδίωξη των εξουσιαστών στην παρούσα περίοδο είναι η αναβάπτιση της συνείδησης του κόσμου των καταπιεσμένων μέσα στους αναμορφωμένους θεσμούς και μηχανισμούς κυριαρχίας και εκμετάλλευσης. Η καρέκλα της ανωτερότητας του δημοκρατικού συστήματος διακυβέρνησης των ανθρώπων βρίσκεται στο στόμα του κάθε εξουσιαστή και των παρατεταχμένων του.

Όλη αυτή η θεσμοκρατία και θεσμολαγνεία που αναπτύσσεται και προβάλλεται έχει ιδιαίτερη σημασία για τους κρατούντες, γιατί μ' αυτό τον τρόπο επιχειρούν να αποσπάσουν τη συνείδηση των εξουσιαζόμενων και την αποδοχή από μέρους τους, όχι μόνο των βραχυπρόθεσμων σχεδίων κυριαρχίας και εκμετάλλευσης, αλλά και την αποδοχή της κρατικής βαρβαρότητας στο σύνολό της, η οποία ντυμένη τον —βαμμένο από το αίμα των καταπιεσμένων— μανδύα της δημοκρατίας, θα συνεχίσει το πόλεμο ενάντια σε κάθε προσπάθεια απελευθέρωσης της κοινωνίας.

2. Η κρατική βία που ασκείται μέσω των θεσμών και μηχανισμών καταπίεσης και εκμετάλλευσης βρίσκεται αντιμέτωπη με την κοινωνία, που αγωνίζεται —άλλοτε συνειδητά και οργανωμένα και άλλοτε όχι— για την απελευθέρωσή της. Πρόκειται για τους κοινωνικούς αγώνες που πάντοτε αντιπαράθενται όχι μόνο σε συγκεκριμένες επιλογές του κράτους αλλά στις συνολικότερες επιλογές της κυριαρχίας. Είναι καθοριστική η σημασία αυτών των αγώνων για την απελευθέρωση της κοινωνίας και τη δημιουργία συνθηκών και σχέσεων ελευθερίας, ισότητας, αλληλεγγύης και δημιουργικότητας ανάμεσα στους ανθρώπους και από τους ανθρώπους.

ΠΟΥ ΚΑΤΑΤΕΙΝΟΥΝ ΟΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

3. Η κρατική καταστολή πάντα στοχεύει στην ανακοπή κοινωνικών συγκρούσεων που βρίσκονται σε εξέλιξη, στη διάλυση υπάρχοντων πρωτοβουλιών που αναλαμβάνονται με σκοπό να συμβάλλουν στην ανάπτυξη των κοινωνικών αγώνων και στην αποδόρυνση της ανάληψης πρωτοβουλιών και δραστηριοποιήσεων ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο.

Είναι, λοιπόν, γεγονός πως οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις των κρατιδίων αποσκοπούν (είτε στρέφονται ενάντια σε άτομα είτε σε κοινωνικά κομμάτια) στην αποτροπή των κοινωνικών αγώνων με άμεσο ή έμμεσο τρόπο, επιζητώντας να εμπειδώσουν και να επεκτείνουν την υποτελή στις θελήσεις των κυρίαρχων.

Για την επίτευξη αυτού του σκοπού συνεχίζονται, δραστηριοποιούνται και χρησιμοποιούνται οι μηχανισμοί του κράτους (ΜΑΤ, ειδικές κατασταλτικές μονάδες), οι νόμοι, οι θεσμοί (δικαστές, φυλακές) κ.λπ.

Όταν οι εξουσιαστές στρέφονται ενάντια σ' όσους αγωνίζονται είναι αναπόφευκτο να κατευθύνουν τη μανία τους ενάντια σ' εκείνους που στέκονται με αδιάλλακτο τρόπο ενάντια σ' αυτούς και τα σχέδιά τους. Απ' αυτή την άποψη η κρατική καταστολή πλήττει με ιδιαίτερη ένταση τους αναρχικούς όχι γιατί αποτελούν «θύματα» ή «εύκολη λεία» αλλά γιατί η δράση τους μέσα στον κοινωνικό ανταγωνισμό συμβάλλει σε συγκρουσιακές και απελευθερωτικές κοινωνικές διεργασίες.

Γι' αυτό, διαχωρίζουμε κάθετα απέναντι σε λογικές και πρακτικές που θέλουν να υποβιβάζουν τον κοινωνικό αγώνα των αναρχικών, που προβάλλουν το «μελό» και το «δράμα» και προτάσσουν τις πιο χυδαίες και εξευτελιστικές για την ανθρωπίνη αξιοπρέπεια λογικές της εξουσίας. Κι ακόμα, επειδή είναι ξεκάθαρο πως και στις πιο κραυγαλέες περιπτώσεις στήμενων καταληγών από τη μεριά του κράτους ο στόχος είναι ο κοινωνικός αγώνας.

4. Στις περισσότερες από τις περιπτώσεις κρατικών κατασταλτικών μεθοδεύσεων, εκείνο που προβάλλεται είναι η καταπολέμηση της «τρομοκρατίας».

Χρησιμοποιώντας ένα τέτοιο πρόσημο και τέχνασμα το κράτος θέλει να συγκαλύψει τη δική του ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, ενάντια στο σύνολο της αγωνιζόμενης κοινωνίας. Για τους αναρχικούς και για κάθε αγωνιζόμενο άνθρωπο και κομμάτι της κοινωνίας ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ.

Ο τρόμος τον οποίο επιβάλλει καθημερινά και συγκεκριμένα το κράτος είναι αυτός που τον βιώνουν με πολλαπλούς τρόπους οι εξουσιαζόμενοι. Μέσα από αυτόν τον τρόπο που συγκεκριμένα τον έκφραση είναι οι διάφορες κατασταλτικές μεθοδεύσεις, επιζητείται η παροχή εγγυήσεων στους εξουσιαστές και τα όργανά τους, η απόσπαση δηλώσεων νομιμοφορούσης και υποτελής, προωθείται ο χαφιεδισμός και επιχειρείται να εξοβελισθεί ο πραγματικός κοινωνικός αγώνας.

Το κράτος επισπεύδοντας μια σειρά από κατηγορίες σε κάθε διωκόμενο άτομο ή κοινωνικό κομμάτι, προβάλλει τον φόβο της ποινής, ζητά τη δικαιοσύνη των νόμων και των θεσμών, επιδιώκει την καταρράκωση της αξιοπρέπειας του κάθε ατόμου για να δικαιώσει την αθλιότητα και την κτηνωδία της παρουσίας του μέσα και πέρα στην κοινωνία.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

5. Απέναντι στην καταστολή που έρχεται να περιορίσει του κοινωνικούς αγώνες είναι απαραίτητη η κοινωνική αλληλεγγύη που θα πρέπει, ακριβώς για αυτό το λόγο, να κατευθύνεται στην συμβολή και ανάπτυξη των συγκρουσιακών και εξεγερτικών κοινωνικών διεργασιών και πρακτικών.

Υπάρχει μια σαφής διαφορά ανάμεσα στην αλληλεγγύη και την συμπαράσταση. Στην τελευταία, υπάρχει μια θεσμική αντίληψη που επιδιώκει την θεσμική κατοχύρωση, κινούμενη μέσα στα όρια της μερικότητας και της εφικτολογίας...

Εκφράζουμε έμπρακτα και με την κοινωνική τους σημασία και διάσταση την αλληλεγγύη απέναντι στους κοινωνικούς αγώνες και στους διωκόμενους κάθε φορά αναρχικούς ή μη.

Όσος ο κοινωνικός αγώνας είναι αντιθεσμικός έτσι και οι αναρχικοί που συμμετέχουν και πραγματοποιούν κοινωνικούς αγώνες εκδηλώνουν την αλληλεγγύη τους με αντιθεσμικό περιεχόμενο.

Ο αγώνας των αναρχικών είναι αντικρατικός και σαν τέτοιος εκ των πραγμάτων δεν μπορεί να είναι θεσμικός, να κινείται μέσα στα πλαίσια που καθορίζουν οι κυρίαρχοι και οι θεσμοί τους.

6. Η κρατική καταστολή πετυχαίνει τους σκοπούς της — ανεξάρτητα από την επιβολή ποινών, την αθώωση ή την καταδίκη — όταν όλοι όσοι την υφίστανται σπεύδουν να αποδεχθούν το ρόλο των δικαστών, των θεσμών, της δημοκρατίας, όταν επικαλούνται τα δημοκρατικά δικαιώματα, τον «πρότερο ή μελλοντικό έντιμο βίο τους» και προσφεύγουν σε διάφορους εξουσιαστές (βουλευτές, προ-σωπικότητες) για να τους υπερασπιστούν.

Η αποτελεσματικότητα της «κατάρρευσης της σκευωρίας» είναι μια κούφια λέξη που δεν προσφέρει τίποτε στον κοινωνικό αγώνα. Αντίθετα στρέφεται εναντίον του (είναι αναποτελεσματική από τη σκοπιά του κοινωνικού αγώνα) τόσο με τη στάση που τηρείται από τους θιασώτες της δημοκρατίας, όσο και από το έργο που παράγεται προς όφελος του κράτους και των θεσμών του.

Η αναρχική κοινωνική αλληλεγγύη δεν καθορίζεται από διδοκλαβιστικές λογικές και πρακτικές που εξαρτώνται από την «υπερασπιστική γραμμή» που θα βγάλουν οι δικηγόροι. Αντίθετα, βασίζεται στην πραγματικότητα του κοινωνικού αγώνα και γι' αυτό το λόγο δεν ετεροκαθορίζεται ούτε ακόμα κι από τη στάση που θα ακολουθήσει ο διωκόμενος ή τα υφιστάμενα την καταστολή κοινωνικά κομμάτια.

Εκπλήξουν, η αναρχική κοινωνική αλληλεγγύη στηρίζεται στην ολικότητα της αντιπαράθεσης με λόγια και πράξεις απέναντι στο κράτος και τους θεσμούς - μηχανισμούς του. Συνεπώς εκφράζεται με αδιάλλακτο, επιθετικό και συγκρουσιακό τρόπο.

ΠΟΛΥΜΟΡΦΙΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

7. Η προσπάθεια του κράτους κατευθύνεται στο να αποσυνδέσει τους κοινωνικούς αγώνες από την ουσιαστική λειτουργικότητά τους, να τους διαχωρίσει σε νόμιμους και παράνομους. Νόμιμοι ορίζονται αυτοί που συμμορφούνται με τους θεσμούς της κυριαρχίας και εκμετάλλευσης και παράνομοι όσοι βρίσκονται σε αντιπαράθεση με το κράτος και τους θεσμούς - μηχανισμούς του.

Από την άλλη, η θεσμοποιημένη βία των εξουσιαστών ασκείται με πολλαπλούς τρόπους πάνω στην κοινωνία. Αλλά, οι κοινωνικοί αγώνες δεν μπορούν να ενταχθούν στα θεσμικά πλαίσια της εξουσίας, γιατί τότε χάνουν τον απελευθερωτικό τους χαρακτήρα και γίνονται μέσα για τη διαπραγμάτευση των όρων της κυριαρχίας και της εκμετάλλευσης.

8. Η σημασία των κοινωνικών απελευθερωτικών αγώνων δεν βρίσκεται μόνο στο ότι αναπτύσσονται ανταγωνιστικά σε σχέση με το κράτος και τον καπιταλισμό αλλά και στην πολυμορφία τους.

Αυτή την πολυμορφία — της οποίας την υπαρκτότητα έρχεται να τονώσει τόσο η ιστορική, όσο και η παρούσα κοινωνική απελευθερωτική δράση — έχει να αντιμετωπίσει το κράτος και οι κάθε λογής εξουσιαστές. Οι διάφοροι νόμοι και η καταστολή με κάθε μέσο στοχεύουν στην επιβολή και αποδοχή των όρων του κράτους και τον εξοβελισμό κάθε ουσιαστικής κοινωνικής απελευθερωτικής διεργασίας, κάθε μορφής αγώνα που μπορεί να συμβάλλει στην απελευθέρωση της κοινωνίας.

Έτσι, κάθε μορφή δράσης επιχειρείται να ενταχθεί στα καθορισμένα από το κράτος και τους συνοδοιπόρους του (κομμάτια κ.λπ.) όρια και από τη στιγμή που βγαίνει από αυτά χαρακτηρίζεται σαν «αντιδημο-κρατική», «τρομοκρατική», «προβοκατορική» κ.λπ.

Από την άλλη, μέσω αυτού του διαχωρισμού επιδιώκεται η διάσπαση των κοινωνικών αγώνων και η υπονόμηση της αλληλεγγύης στους κοινωνικούς αγώνες και τα κοινωνικά κομμάτια που αντιπαράθενται στο κράτος και τον καπιταλισμό με κάποια από τις πολλές μορφές αγώνα που έχουν επιλέξει να ακολουθήσουν.

Είναι απαραίτητο στις σημερινές συνθήκες να αναδεικνύεται η σημασία και η ανάγκη ανάπτυξης των κοινωνικών αγώνων σ' όλες τους τις μορφές ενάντια των εφημερίδων προτάγματα και τις δημοκρατικές αυταπάτες. Μια τέτοια αντιπαράθεση στις επιδιιώξεις της εξουσίας δεν έχει σχέση με την όποια ιδεολογικοποίηση της πολυμορφίας των κοινωνικών αγώνων — η οποία άλλοτε δεν αποτελεί κανενός είδους εφεύρεση αλλά είναι προϊόν της μακροχρόνιας δράσης των κυρίαρχων για την απελευθέρωσή τους — ούτε μόνο με την ιστορική σημασία τους, αλλά με την ουσιαστική τους διάσταση ιδιαίτερα σήμερα που το κράτος προσπαθεί να εξαφανίσει από τη συνείδηση του κόσμου κάθε πραγματική διάσταση του κοινωνικού απελευθερωτικού αγώνα.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΙ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

9. Απέναντι στην καταστολή είναι σημαντική η ένταση των κοινωνικών αγώνων, με τον χαρακτήρα της άμεσης επιθετικής δράσης ενάντια στο κράτος και τους θεσμούς χειραγώγησης.

Αυτό τη στιγμή που η καταστολή του κράτους στρέφεται ενάντια σε κάθε μορφή κοινωνικού αγώνα το πρώτο μέλημα για τους αναρχικούς είναι η πραγματοποίηση κοινωνικών επεμβάσεων — σε σχέση με οποιδήποτε ζήτημα — να συμβάλλουν στην απεμπλοκή από θεσμικούς προσδιορισμούς, με στόχο την ευρύτερη ανάπτυξη κοινωνικών εξεγερτικών πρακτικών πάνω σε μια βάση και κυτταρική αντιεργασιολογική και αντικρατική από την αρχή μέχρι το τέλος.

Τα τελευταία χρόνια έχουν υπάρξει συγκεκριμένα γεγονότα κοινωνικών συγκρούσεων με χαρακτηριστικό εξεγερτικής δράσης (εξέγερση στις φυλακές, συγκρούσεις 10 και 11 Γενάρη 1991, ΕΛΣ, Αραβησός κ.λπ.), καθώς και συγκεκριμένες επιθετικές πρακτικές σε σχέση με ζητήματα καταστολής (όπως η κατάληψη του Πολυτεχνείου με αφορμή την αθώωση του μπάτσου-δολοφόνου Μελίστα, η κατάληψη του δικηγορικού συλλόγου σε ένδειξη αλληλεγγύης στον κοινωνικό αγωνιστή Κυριάκο Μαζοκόπο ή η κατάληψη του Χημείου σε ένδειξη αλληλεγγύης στο φυλακισμένο αναρχικό ολικό αρνητή στράτευσης Ν. Μαζιώτη).

Η κοινωνική αλληλεγγύη είναι πρωταρχικά ένα έμπρακτο εκδηλούμενο γεγονός που βασίζεται στην άμεση δράση, στην συγκρουσιακή κοινωνική πρακτική με στόχο την ανάπτυξη εξεγερτικών καταστάσεων μέσα στην κοινωνία, από την πλευρά των καταπιεσμένων, ενάντια στο κράτος, τον καπιταλισμό και τους θιασμούς χειραγώγησης και εκμετάλλευσης.

Οι ίδιοι οι κοινωνικοί αγώνες και το ουσιαστικό περιεχόμενο που υπάρχει μέσα από την έκφραση της κοινωνικής αλληλεγγύης είναι που προσδιορίζουν και αναπροσαρμόζουν τις συνθήκες και καταστάσεις για την ανάπτυξη της εξεγερτικής δράσης.

Με δεδομένο το γεγονός πως οι κοινωνικοί αγώνες δεν μπορούν να έχουν καθορισμένα εκ των προτέρων όρια, η ανάπτυξη της εξεγερτικής δράσης είναι το στοιχείο που αναδεικνύεται σε καθοριστικό παράγοντα ενάντια στις κατασταλτικές μεθοδεύσεις του κράτους αλλά και σε σχέση με την προσπάθεια επιβολής των νέων συνθηκών κυριαρχίας και εκμετάλλευσης που επιχειρούν οι εξουσιαστές στην παρούσα περίοδο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2ο

ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μια «νέα» παγκόσμια τάξη πραγμάτων γεννιέται τη χρονική περίοδο που μόλις διανύσαμε και διανύουμε. Μια «νέα» τάξη πραγμάτων που για τις κυρίαρχες κλάσεις των διαφόρων κρατών μεταφράζεται σε ανελέητο ανταγωνισμό για την παραμονή της ευνοϊκής θέσης στη σκακιέρα της παγκόσμιας εκμετάλλευσης.

Νέα κράτη γεννιούνται, άλλα εξαφανίζονται, οικονομικές ενώσεις πραγματοποιούνται και όλα αυτά συντείνουν (αλληλοσυγκρουόμενα πολλές φορές) κατά κάποιο «μαγικό» τρόπο στην ισχυροποίηση της καταπίεσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Στην Ελλάδα η μάχη για την προαγωγή της ευνοϊκότερης θέσης στο εξωτερικό, μετατρέπεται σε μια από τις σκληρότερες επιθέσεις του κράτους προς την κοινωνία στο εσωτερικό.

Στον «οικονομικό» μόνο τομέα η περίπτωση είναι χαρακτηριστική: περικοπές μισθών, απολύσεις, εξαφάνιση ολόκληρων κοινωνικών ομάδων.

Η οικονομική όμως εξαθλίωση που είναι το σήμερα και το αναπόφευκτο αύριο πλατιών μαζών είναι η μία όψη του νομίσματος· η άλλη είναι η ανάδειξη του παντέλου του καπιταλισμού δυτικού τύπου στην μοναδική δικαιωμένη πραγματικότητα.

Το τέλος της ιστορίας (ουσιαστικά το τέλος των εξεγέρσεων) αποτελεί τον εσπερή πόθο των εξουσιαστών που αποχωνοιώνονται και εργάζονται γι' αυτόν.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ(!) κραυγάζουν και οι Έλληνες εξουσιαστές και απευθύνουν αμέσως να συμπληρώσουν ΣΕΒΑΣΜΟ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ(!).

Όλη αυτή η θεομολαγία-θεομολαγία που μοναδικό σκοπό έχει να αποσπάσει και να δημιουργήσει όρκους πίστης στη Δημοκρατία, δεν μπορεί παρά να δημιουργήσει από τη συνολική επίθεση του κράτους και το κεφαλαίο μέσω της αστικής οικογένειας, των συνδικάτων, της δικαιοσύνης, της αστυνομίας, των φυλακών, των σχολείων, του στρατού, των ΜΜΕ κ.λπ.

Η καταστολή συνεπώς ως έμφυτο χαρακτηριστικό του Κράτους έρχεται διαμέσου των παραπάνω μηχανισμών (οι οποίοι δεν είναι οι μοναδικοί) να κατακερματίζει τους κοινωνικούς αγώνες.

Η αποτελεσματικότητα μάλιστα της καταστολής δεν βρίσκεται τόσο στα όπλα και φανερά όργανα της (π.χ. μπάνιοι), όσο σε όργανα που οι καταπιεσμένοι τα θεωρούν ως σύμφυτα στην κοινωνική ζωή και «αγωνίζονται» διαμέσου αυτών ενάντια στο Κράτος (π.χ. συνδικάτα).

ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Η κοινωνική ησυχία υπάρχει όμως, μόνο στους ευσεβείς πόθους, όπως αναφέραμε, των εξουσιαστών. Η κοινωνία βρίσκεται σε μια συνεχή κινητικότητα, κρίνει, αμφισβητεί και ανατρέπει πρόσωπα και καταστάσεις. Οι κοινωνικοί αγώνες εκφράζονται είτε συνειδητά κι οργανωμένα, είτε όχι αλλά πάντοτε απειλητικά για την εξουσία.

Στη δεύτερη περίπτωση οι κοινωνικοί αγώνες, δεν περιέχονται σε ένα συνολικό εξεγερτικό σχέδιο για την καταστροφή της εξουσίας, ούτε στηρίζονται σε μια θεωρητική ανάλυση που τους ασκούν. Βασίζονται πρωτόδικτα είτε στο συναισθήμα (π.χ. πορεία πολυτεχνείου '92), είτε ασκούνται απαντητικά σε εκάστοτε επιλογές της εξουσίας (ΕΑΣ).

Αυτό όμως δεν μειώνει τη σημασία τους· το αντίθετο μάλιστα, η ίδια η φύση των αγώνων αυτών απορρίπτει την εξουσιαστική διαχείριση και περιέχει το εξεγερτικό, βίαιο στοιχείο, δημιουργεί λοιπόν τη δυνατότητα «συνάντησής» τους με τις βίαιες εξεγερτικές και οργανωμένες απόπειρες έτσι ώστε να ξεπερνούν στην πράξη τη ζητούμενη κατάληξη τους και να θέτουν επί τάπητος το ξεπέρασμα συνολικά του κράτους και της εξουσίας. Η «συνάντηση» αυτή βέβαια δεν τίθεται στο παρόν κείμενο θεωρητικά ή στο μέλλον ουτοπιστικά. Δεν μιλάμε εδώ για μια αφαιρετική αντίληψη ένωσης των επαναστατών με την κοινωνία· οι Αναρχικοί δεν αποτελούν πρωτοπορεία, αποτελούν κοινωνικό κομμάτι που συνδέεται πρακτικά με άλλα κομμάτια διαμέσου της βίαιης επίθεσης και αμφισβήτησης οποιουδήποτε εξουσιαστικού μηχανισμού και θεσμού.

Στη χρονική περίοδο που διανύουμε και με δεδομένη (όπως αναφέραμε) την προσπάθεια αναδιάρθρωσης των σχέσεων εκμετάλλευσης από τους εξουσιαστές, η οικονομική κυρίαρχη πύλη που δημιουργείται εντείνει την ικανότητα αντίδρασης της κοινωνίας.

Το κράτος είναι εμφανές, νομίζουμε, σε όλους θ' αμυνθεί σε οποιαδήποτε αμφισβήτηση του «δικαιώματος» του να δυναστεύει την κοινωνική ζωή — αυτή η άμυνα θα εκφραστεί όπως ήδη αναφέραμε διαμέσου των κατασταλτικών μηχανισμών.

Είναι τα συνδικάτα θα επαληθεύσουν το ρόλο τους χτυπώντας και εξαφανίζοντας κάθε αγώνα ο οποίος θα βγαίνει έξω από τα πλαίσια. Η οικογένεια σε συνεργασία με τα δικαστήρια και τους μπάτσους θα ασκήσουν όση πίεση και ενοχές χρειάζεται στον κάθε εξεγερμένο όταν συλληφθεί, έτσι ώστε αυτός αισθανόμενος προδομένος και μόνος να αποποιήσει τον αγώνα του και να εισέλθει στην αστική νομιμότητα.

Είναι λοιπόν ένα ολόκληρο πλέγμα αλληλοκαλυβόμενων μηχανισμών καταστολής που θα χρησιμοποιηθεί από το Κράτος εναντίον των καταπιεσμένων.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Στον αδιάλλατο αγώνα ενάντια στο κράτος και στην εξουσία θα υπάρξουν απώλειες. Στους συντρόφους και σε όλους όσους θα πέσουν στα χέρια του εχθρού και θα οδηγηθούν στα δικαστήρια και στις φυλακές, θα πρέπει να εκδηλωθεί η αλληλεγγύη μας, έτσι ώστε όμως να αποτελέσει κι αυτή στοιχείο κοινωνικού αγώνα και μέσο φθοράς του καθεστώτος.

Στην Ελλάδα τον τελευταίο καιρό έχουν παγωθεί αντιλήψεις και τρόποι υπεράσπισης κρατούμενων οι οποίες όχι μόνο δεν προωθούν τους αγώνες αλλά στην ουσία εξημερώνουν το κράτος.

Η αλληλεγγύη μας δεν μπορεί να υπόκειται στην λογική του διαχωρισμού αθών και ενόχων, δεν μπορεί να χρησιμοποιεί δικηγόρους, προσωπικότητες και άλλους διάφορους ανθρωπιστές που θα ζητούν από το δήθεν κράτος· δικαίου να επέμβει, δεν μπορεί να χρησιμοποιεί την τακτική και τον «συνδικαλισμό» ξεφυλίζοντας κάθε όριο επαναστατικής και αναρχικής συμπεριφοράς.

Ειδικότερα η αλληλεγγύη θα πρέπει να ειδικωθεί ως μέρος του συνολικού εξεγερτικού σχεδίου — ζητούμενο είναι να μπορεί να υπερασπίζει συνολικά τους επαναστατικούς αγώνες όχι σε νομικό επίπεδο αλλά στην ίδια την κρίση και τη μνήμη της κοινωνίας. Φυλάσσοντας την ιδιαιτερότητα του κάθε συντρόφου θα α-

ποτελεί μια δημόσια επίθεση ενάντια στο Καθεστώς και θα προωθεί τη συνέχιση των αγώνων του· ταυτόχρονα θα επισφραγίζει τη σκευωρία που τυχόν το κράτος δημιουργεί, όχι όμως επικαλούμενη τους δημοκρατικούς θεσμούς αλλά αποδεικνύοντας ότι το κράτος είναι συνώνυμο με την ψευτιά, με την καταπίεση, με τη βία.

Θα αποτελέσει έτσι μια συνολική τροχοπέδη στις επιδιώξεις του κράτους και θα συνιστά από μόνη της μια επαναστατική εξεγερτική μέθοδο καθώς θα αποτελεί μακροχρόνια, πλήγμα στις εξουσιαζόμενες προλήψεις των καταπιεσμένων.

Η συνολικότητα αυτή θα πρέπει να εκφραστεί και διαμέσου της σύνδεσης της υπεράσπισης των επαναστατών κρατούμενων, έτσι ώστε να μην αναπτύσσεται γύρω από τον καθένα η παρείσφρηση αντίληψη υπεράσπισης, αλλά να καθορίζεται μια κοινή συνιστώσα με τις επιμέρους ιδιαιτερότητες και με αιχμή την αντιπαράθεση των κρατούμενων με το κράτος και την εξουσία.

ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ

Η πραγματικότητα των καπιταλιστικών - εξουσιαστικών καθεστώτων ποτέ δεν άφηνε περιθώρια για καθυστέρηση στην εξάσκηση των αγώνων ούτε άφηνε ποτέ την παραμικρή αμφιβολία για την ανάγκη ολικότητας στην άσκηση αυτών.

Ειδικότερα όμως τώρα βρισκόμαστε μπροστά σε μια παγκοσμιοποιημένη τυραννία, σε έναν κόσμο που κυριαρχείται από ειδικές ομάδες δολοφόνων που διαμέσου της επιστήμης, της οικονομίας, της αστυνομίας εξαφανίζουν το ανθρώπινο γένος (το σύμφωνο SENGEN, η TREVI κ.λπ. είναι η ευρωπαϊκή έκδοση των παραπάνω).

Το πλέγμα της κρατικής βίας αλληλοκαλυβόμενη, διαθέτει όλα τα μέσα άσκησης φυσικής βίας και εξόντωσης των επαναστατών και ταυτόχρονα όλα τα μέσα για την παραμονή της κοινωνίας σε πειθήνια κατάσταση.

Η προσπάθεια της εξουσίας μέσω των Μ.Μ.Ε. και άλλων οργάνων της να διαστρεβλώσει τους κοινωνικούς αγώνες και την ίδια την ιστορία έχει αποκλειστικό στόχο να παγώσει την υφιστάμενη οργάνωση ως την μοναδική (έτσι η εξέγερση του '73 μετατρέπεται από τα ΜΜΕ σε αστικοδημοκρατική διαμαρτυρία, η Ισπανική επανάσταση του '36 σε εμφύλιο των δημοκρατών και των φασιστών κλπ).

Είναι οι πολύμορφοι απελευθερωτικοί αγώνες που πρέπει το κράτος να αποκρούει, η βιαιότητα, η αμεσότητα άσκησης αυτών και κυρίως το ολικό επαναστατικό αίτημα καταστροφής που αυτοί περιέχουν. Συνεπώς τίθεται όχι σαν λειτουργικό αλλά σαν αναγκαίο ν' αναδειχθούν οι πολύμορφοι και πολυεπίπεδοι αγώνες, αγώνες που εκτός του ότι θα είναι καταστροφικοί και ανταγωνιστικοί προς το κράτος, θα είναι αντι-εραρχικοί και δημιουργικοί σε κάθε πτυχή της κοινωνικής ζωής, σε κάθε ευκαιρία για την επιμέρους φθορά της εξουσίας. Οι αγώνες αυτοί θα ανταποκρίνονται στην ιδιαιτερότητα, στα βιώματα και στο συνολικό σχέδιο των ατόμων και των ομάδων που τους ασκούν.

Έχοντας τη ριζική μεταβολή της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων ως αίτημα και τη βίαιη μέθοδο ως κυρίαρχο χαρακτηριστικό θα αποτελέσουν τις πρωταρχικές ετίες της κοινωνικής επανάστασης.

Οι αγώνες που θα πολεμήσουν για την έκφραση αυτών των αγώνων θα συγκεντρώσουν τα «πυρά» τους και κατά του λεγόμενου μαρξιστικού-επαναστατικού στρατοπέδου. Η αμελικτική κριτική και όχι μόνο των μαρξιστών-εξουσιαστικών εκφάνσεων των κοινωνικών αγώνων περιέχεται στην άσκηση των πολύμορφων αγώνων.

Οι αγώνες αυτοί σε συνδυασμό με την κοινωνική αλληλεγγύη (που είναι κτήμα τους) θα είναι επίπονοι, καθώς οι «φίλοι» αυτών θα μεταμορφώνονται σε εχθρούς άεφανα. Αυτό που πρέπει να προσεχτεί είναι ότι κανένας εξαιτίας των προσωπικών του βασάνων δεν θα μπορέσει να ξεπεράσει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και να αποτελέσει εχθρό της κοινωνικής απελευθέρωσης γιατί τότε θα αντιμετωπιστεί ως τέτοιος.

ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

Οι εχθροί της ζωής (κράτος, καθηγητές, κόμματα, αριστεροί χειραγωγοί, δημοσιογράφοι) επιχείρησαν —και ως ένα βαθμό το πέτυχαν— να μετριάσουν τις φλόγες της εξεγερτικής βίας των μαθητών.

Η Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων παρεμβαίνει στις μαθητικές κινητοποιήσεις με την έκδοση δύο αφισσών μαζί με την «ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ» και την αναρχική εφημερίδα ΑΠΟΠΕΙΡΑ, με προκήρυξη και ένα δισέλιδο κείμενο που τιτλοφορείται: ΝΑ ΑΚΟΝΙΣΟΥΜΕ ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ.

Σ' όλο το διάστημα των κινητοποιήσεων κολλούνται αφίσσες και μοιράζονται προκηρύξεις σε διάφορα σχολεία όπου υπάρχουν καταλήψεις, αλλά και σε άλλα που δεν υπάρχουν, καθώς και σε διάφορες περιοχές της Αττικής. Προκηρύξεις και κείμενα της Συνεργασίας μοιράζονται και στη διάρκειά διαφόρων πορειών.

ΠΙΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟ ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ «ΜΑΘΗΜΑ» ΤΟΥ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΟΣ...

Οι κινητοποιήσεις των μαθητών, —σαν ένα κομμάτι του γενικότερου κοινωνικού ανταγωνισμού—, είναι δυνατόν να ξεπεράσει τη ρεφορμιστική αυταπάτη περί διαλόγου και «καθώς πρέπει» αντιπαράθεσης, συνθλίβοντας τα όνειρα διαφόρων παρατρεχάμενων του κράτους περί «μη βίας» και διαπραγματεύσεως.

Ο αγώνας που αφορά την ίδια τη ζωή του ανθρώπου είναι από τη φύση του αδιάλλακτος και αδιαπραγμάτευτος, άρα ΒΙΑΙΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ.

Το πρόσφατο παράδειγμα των απεργιών της ΕΑΣ, που «έφαγαν» την καραμέλα του διαλόγου και κατέληξαν στην εξαθλίωση, σε αντίθεση με τις καυτές νύχτες του Γενάρη του '91, δείχνει ξεκάθαρα τόσο τις προθέσεις των διαφόρων χειραγωγικών μηχανισμών της κυριαρχίας (κόμματα-συνδικάτα), όσο και την αναγκαιότητα της βίαιης αντιπαράθεσης με τις δυνάμεις της τυρανίας, ως μοναδικής προοπτικής της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Η επίθεση του κράτους στην κοινωνία με στόχο την υποταγή και την υποτέλεια δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί με καταλήψεις που αναδύουν ατολμία, διαλακτικότητα και διάθεση διαλόγου με τους κυρίαρχους, καταλήψεις εγκλωβισμένες στις λογικές «αντιπολιτευόμενων κομμάτων» ή αριστεριστικών γκρουπών, που σαν μοναδική επιδίωξη έχουν την «επαναστατική στρατολόγηση» νέων μελών για τη διαίωνιση της κυριαρχίας του κράτους. Και δίπλα σ' όλα αυτά κινούνται οι γνωστοί πλέον «αγανακτισμένοι γονείς», που αποτελούν μια από τις ύπουλες μεθοδεύσεις του κράτους και ένας από τους πολλούς καταπιεστικούς θεσμούς της κυριαρχίας.

Οι μαθητές έχουν αποδείξει πως μπορούν να αυτοοργανώνονται και να δυναμιτίζουν το ίδιο το κυρίαρχο σύστημα εκπαίδευσης, που γεννά «αυθεντίες καθηγητές» και παρέχει την «γνώση» της ...αποδοχής του κράτους και των θεσμών του.

Οι κρατιστές τρέμουν στην ιδέα ότι οι εκμεταλλεζόμενοι ΜΠΟΡΟΥΝ να βάλουν τέλος στις αυταπάτες που τρέφουν για την ύπαρξη του κράτους και να ξεγερθούν για να πάρουν όσα τους ανήκουν. Προσπαθούν μέσω των χειραγωγικών μηχανισμών να περιορίσουν την εξεγερτική διάθεση των μαθητών, στρέφοντας την προσοχή σε ανώδυνες για το κράτος διεκδικήσεις. Η εξεγερτική διάσταση που μπορεί να πάρουν οι κινητοποιήσεις των μαθητών σε σύνδεση με τον ευρύτερο κοινωνικό αγώνα, είναι η πιθανότητα που θέλει να αποφεύγει το κράτος. Όταν δεν το πετυχαίνει με τη χειραγώγηση, επιστρατεύει την ωμή βία των μηχανισμών καταστολής (ΜΑΤ-δικαστές) στηριζόμενο πάνω στην ατολμία της κοινωνίας για βίαιη αντιπαράθεση.

Η τρομοκρατία του κράτους δεν περιορίζεται μόνο στο χώρο των μαθητών αλλά απλώνεται πάνω από ολόκληρη την κοινωνία, —(εργοστάσια, στρατώνες κ.λπ.)— όπου χιλιάδες κολασμένοι βιώνουν την τρομοκρατία των νόμων και των θεσμών, την οικονομική εκμετάλλευση και εξαθλίωσή. Και φυσικά οι εξουσιαστές τριβούν τα χέρια τους, όταν όλοι αυτοί οι εξαθλιωμένοι κατεβαίνουν στο δρόμο ζητώντας καλύτερες συνθήκες σφαγής αγνοώντας τις συνέπειες της ύπαρξης του κράτους και του κεφαλαίου.

Ο αγώνας των μαθητών αλλά και οι αγώνες των εκμεταλλεζόμενων στο σύνολό τους, δεν πρέπει να έχουν στόχο την «ικανοποίηση κάποιων αιτημάτων» αλλά την ΑΝΑΤΡΟΠΗ κράτους και κεφαλαίου που επιφέρει την κοινωνική απελευθέρωση.

Η δύναμη της ανθρώπινης αξιοπρέπειας είναι ικανή να ξεπεράσει τα θεσμικά πλαίσια του κράτους και των αφεντικών και να θέσει την αναγκαιότητα της κοινωνικής σύγκρουσης και εξέγερσης.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΕΣ ΜΑΣ,

ΑΓΩΝΑΣ ΒΙΑΙΟΣ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΟΣ ΑΔΙΑΛΑΚΤΟΣ ΑΝΤΙΘΕΣΜΙΚΟΣ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟΣ
Ο ΟΙΚΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΜΠΟΥΡΑΟΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ
ΣΤΑΥΡΟ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑ ΣΤΟΝ ΚΑΛΑΜΠΟΚΑ

26/1/1993

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων
για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση

Υπάρχει παρέμβαση σε συνεργασία με την «ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ» στις **4 Φλεβάρη 1993** στη συγκέντρωση της ΓΣΕΕ στην πλατεία Κάνιγγος. Στην πορεία που ακολουθεί δημιουργούνται επεισόδια από διαδηλωτές και σπάζονται τα τζάμια στα γραφεία της ΝΔ στην πλατεία Κάνιγγος, πολυτελή αυτοκίνητα καθώς και η τράπεζα Bar-kleys μαζί με το κεφάλι του φρουρού της.

Στην επόμενη μαθητική πορεία στις **12 Φλεβάρη 1993** γίνονται επεισόδια και πυρπολείται ένα ΒΑΝ του SKY ενώ σπάζεται αυτοκίνητο του TELE CITY. Οι συγκρούσεις συνεχίστηκαν με τις δυνάμεις των ΜΑΤ για αρκετή ώρα. Η αποχώρηση όλων όσων βρίσκονται στο Πολυτεχνείο γίνεται χωρίς συλλήψεις.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΟΠΛΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Άρμεση, Αυτοοργανωμένη,
Εξεγερτική Δράση,
ΕΝΑΝΤΙΑ:

στον εκπαιδευτικό ζουρλο-
μανδύα, το σχολείο-φυλα-
κή, την αλλοτρίωση, τη χει-
ραγώγηση και τη «γνώση»
που οδηγεί στην αποδοχή
του κράτους και των δεσμών

**ΚΑΝΕΝΑ ΔΙΑΛΟΓΟ Μ' ΑΥΤΟΥΣ
ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ,
ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΚΕΛΛΙΑ!!**

*Η οργή μας τσεκούρι πάνω απ' τα
κεφάλια σας που γυρίζει, γυρίζει...*

- ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ
- Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για
την Κοινωνική Αλληλεγγύη και
την Πολύμορφη Δράση

ΝΑ ΑΚΟΝΙΣΟΥΜΕ ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

1) Το σχολείο είναι μια από τις πολλές φυλακές του κράτους που υπάρχουν για να μας κρατάνε υποδούλους. Η εκπαίδευση οντας η εξουσιαστική παρα-μορφώση του ατόμου και της συνείδησής του, σύμφωνα με τις ανάγκες των δομών και θεσμών της κυριαρχίας του κράτους και του καφάλαιου, είναι απολύτη-εγκράωση της καταπίεσης, της εκμετάλλευσης και της αλλοτρίωσης. Μέσα από τον συνεχή εξαναγκασμό προσπαθεί να δημιουργήσει ανθρωποειδή "προϊόντα" να δεχθούν τις λογικές και επιταγές των κυριάρχων, υποταγμένα στις θέλησεις και τα συμφέροντα όλων αυτών που καταδυναστεύουν την ανθρώπινη ύπαρξη. Μέσα από τον εξαναγκασμό στην εκπαίδευση, οι άνθρωποι από τα πρώτα χρόνια της ζωής τους, "μαθαίνουν" να υπακούουν, να αποδέχονται ένα μέλλον όπως το θέλουν το κράτος και τα αφεντικά. Συνήθίζουν στην ιεραρχία και στις αλυσίδες που θα τους διατηρήσουν στη σκλαβιά και στην κάθε είδους ανελευθερία και ταπείνωση για όλη την υπολοιπή ζωή τους. Όσο προσπαθούν να μας πείσουν ότι ταυτίζεται το κράτος με την κοινωνία, δηλαδή η σκλαβιά με την ελευθερία, άλλο τόσο ο εγκλωβισμός των ανθρώπων στα σχολικά γκέτο, ο αντι-κοινωνικός έλεγχος, η καταστολή κάθε αντιθεσμικής στάσης και εξεγερτικού λόγου βαρβαρίζοντα "κοινωνικό έργο". Έτσι η οποιαδήποτε μεταρρύθμιση της παιδείας, όπως και του κάθε θεσμού, λειτουργεί προς όφελος των εξουσιαστών, που στην προσπάθειά τους να καταστείλουν την αντισυντακτική, προς τους νόμους και τις επιταγές τους, αυτενεργεία των εξουσιαζομένων, αναπροσαρμόζουν τους θεσμούς.

Να γιατί δεν μπορούμε να δεχθούμε αυτό το απάνθρωπο μέσο που έχει κατασκευάσει η εξουσία! Να γιατί δεν μπορεί να μας ενδιαφέρει να κάνουμε καλύτερη την παιδεία, δηλαδή να διεκδικήσουμε καλύτερες συνθήκες σφαγής! Να γιατί δεν μας ενδιαφέρει η "ιδιωτική" ή "κρατική" εκπαίδευση. Αγωνιζόμαστε για την ελευθερία, που υπάρχει σωματική στον κάθε άνθρωπο και την οποία από τα πρώτα χρόνια της ζωής του προσπαθούν να την εξαφανίσουν όλοι αυτοί που θέλουν να διατηρήσουν και να σταθεροποιήσουν τις συνθήκες κυριαρχίας και εκμετάλλευσης. Σαπιτοταρούμε λοιπόν, κάθε προσπάθειά και κάθε μέσο που θέλει να μετατρέψει τους ανθρώπους σε ζώα, υποχείρια, ζητούλες βαθμών, ρομπότ που θα έχουν ειδικευτεί για να υπηρετούν το κράτος και να συμμετέχουν στην εξαθλίωση των ανθρώπων, σε αναπαράγωγους της ηλιθιότητας και της ανελευθερίας που επιβάλει το κράτος και η εξουσία.

2) Τα κεράρια του κράτους τρέμουν απέναντι στη βίαιη εξεγερτική δράση των ανθρώπων. Τρέμουν όταν αυτοί οι υποδουλωμένοι άνθρωποι απεγκλωβίζονται από τους μισητούς θεσμούς και συγκροούνται αμείωτα, χωρίς αναστολές, αναβολές και αυταπάτες στον αγώνα για την ατελευθερότητα, αδιάλλακτα και επιθετικά ενάντια σε κάθε νόμο και δομή του συστήματος.

Αυτήν την περίοδο βρίσκομαστε μπροστά στη βίαιη και αυτοοργανωμένη πρακτική ενός κομματιού των καταπιεσμένων, που με εναντίον τα σχολικά κελιά και τις κατάληψές τους, συνταράζουν τα χαρτίνα θεμέλια της "ειρήνης" με τον εχθρό. Αρνούμενοι τους ρόλους που πανε να τους περάσουν για να τους "στείνουν σπίτια τους", τους διαχωρισμούς από το μεγάλο αληθινό αγώνα για τη λευτεριά, οι "απροσαρμοστοί" ξεχνούνται για άλλη μια φορά στους δρόμους για να δώσουν το πραγματικό μάθημα του ποια είναι η αρμοζούσα συμπεριφορά των ανθρώπων ενάντια στην εξουσία και τους λακέδες της.

Η εξουσία αυτή τη φορά καταλάβε αμέσως τον κίνδυνο.

Μπατσόι, "αγανακτισμένοι γονείς", ΜΜΕ, φασίστες, κομμιατά, οργανώσεις. Αλλά αν η παρουσία των μπατσών δεν βρήκε κανένα απροετοίμαστο, αν οι καθηγητές και οι γονείς που υπούλα σαπιτοταρούν τον αγώνα, έκαναν απλά τα συνηθισμένα, αν τα ΜΜΕ συγκοφαντούν όπως άλλωστε όλοι περιμένουν από αυτά, αν όλοι αυτοί είναι απλά καρικατοίρες στα μάτια αυτών που θέλουν τη ζωή, είναι άλλη μια φορά οι "εφεδρείες" του κράτους που παίζουν το παιχνίδι...

Λεπτοί ΚΝίτες, παρασημαίοι αριστερίστες, ψυχοπαθή κομματοσκυλά, όλα αυτά τα πολιτικά παραπαυδία της δημοκρατίας, φασισμών αιτημάτων, ανακοινώσεις, καταγγέλεις, προεδρεία, περιχαράκωμένες συνελυσεις προκειμένου να πείσουν τους μαθητές να ξεχάσουν τα οδοφράγματα. Συσπειρώθηκαν για να επιβάλλουν τον ρεφορμισμό, την ηττοπάθεια, την υποταγή στην "κοινή γνώμη". Και νομίζουν ότι τα καταφέρνουν...

Οι κατάληψες είναι αληθεία, μερά με την μερά καταστρέφονται. Οι επομενες μερες βρίσκουν ολο και περισσότερους καταπιεσμενους στις εξορίες των σχολικών θαλάμων αφριών. Οι πρακτες προσενχες θα διαδεχουν τα ξενιχπα με μπυρες και συζητηση, οι παραταγμενοι σε σειρες μαθητες θα διαδεχουν το πανεμορφο "χαος" των καταλήψεων, αποχανωμενοι και σκοριασμενοι (καθως και ποτισμενοι με εκδικηση) καθηγητες θα παρουν τη θεση των χαρογιμενων προσωπων, η ησιγία και ο τρομος στα σχολικά κελιά θα παρουν ξανα τη θεση της πλακας και του γελιου, τα απογειματινα φροντιστηρια και το ψυχαναγκαστικο διαβασιμα τη θεση της διαδηλώσης, οι διευθυντες θα ξαναανοιγουν καθε μερα τις πορτες "θριαμβευτικά", τα δεκαλέπτα διαλλειματα τη θεση θα παρουν του παντοπνου διαλλειματος, τα κοιθουνια (οπως και στην κολαση) θα διαταζουν τα κεφάλια "να ξαναμπουνε μέσα", το φλερι, ο ερωτας, η ηδονη θα παρουν τη μίξεριασμενη θεση τους "για μετα τις εξετασεις", οι γαλανολεικες σημειες θα ξανακιμαπισουν προσπαθοντας να κρυφουν τον ζωογονο ηλιο, θελουν παλι προσωπα χαμηλωμενα, γερασμενα, αρρωστα να κοιβαλανε το βαρος μιας ανιταρκτης ζωης απο το σπιτι στο σχολειο και απο το σχολειο στο φροντιστηριο.

Πηραν την απαντηση τους στα οδοφραγματα Πηραν την απαντηση τους στη θλιβερη αποτυχια των Μαρξιστικων λικομαζοξων, να πεισουν τον κοσμο.

Νομίζουν ότι τα καταφέρνουν.

ΠΟΣΟ ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΟΙ ΓΕΛΟΙΟΙ ΟΤΙ ΘΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ;

3) Το σχολείο μαζί με το στρατό, τις φυλακές, τη δικαιοσύνη και τους διάφορους θεσμούς αποτελούν τα μέσα επιβολής των θελήσεων των κρατούντων με σκοπό τη διατήρηση του κτηνωδικού τρόπου οργάνωσης της κοινωνίας. Ιδιαίτερα ο θεσμός της δικαιοσύνης είναι φτιαγμένος για να εξυπηρετεί τα συμφέροντα των κυρίαρχων. Να δικαιώνει την αδικία και την ανισότητα. Να προστατεύει τους εξουσιαστές, τα αφεντικά και τα όργανά τους. Να επιτρέπει στους βιαστές της ανθρωπίνης υποστάσης κι αξιοπρέπειας να συνεχίζουν ανενοχλητοί το έργο τους σε βάρος της ανθρωπότητας και της φύσης. Να δικαιολογεί τα εγκλήματα που αυτοί καθημερινά διαπράττουν με πολλούς τρόπους (σκοτώνοντας αργά και βασανιστικά στα κολαστήρια της μισθωτής σκλαβιάς που την λένε εργασία, στις φυλακές, στα σχολεία την ίδια τη ζωή και κάθε προσπάθεια για ζωή). Σ' αυτή τη δικαιοσύνη, που είναι φτιαγμένη από αυτούς που κυριαρχούν με κάθε μορφή βία πάνω στο ανθρώπινο γένος, δεν μπορεί να στηρίξει ιχνός ελπίδας ο κόσμος των καταπιεσμένων και φυσικά δεν μπορεί να της δείχνει ιχνός εμπιστοσύνης. Γι' αυτό και δεν ενδιαφέρει η δική και η υποτιθέμενη καταδική του Καραμπόκα και των άλλων ανθρωποειδών τα οποία αποτελούν κομμάτια της κυριαρχίας και οι οποίοι κλούνται να "κρίθουν" από τα δικαστήρια που αποτελούν θεσμούς-όργανα αυτής της κυριαρχίας (κατά το γνωστό "Γιάννης κέρναει, Γιάννης πίνει"). Εκείνο που ενδιαφέρει είναι η καταστροφή του κράτους και των οργάνων του από την άμεση δράση των ιδίων των ανθρώπων που θέλουν να δουν τον ήλιο της ελευθερίας να ξαναφωτίζει τον κόσμο και τη ζωή τους. Εκείνοι που μπορούν να δημιουργήσουν μια δικιά πραγματικότητα είναι οι ίδιοι οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι κι όχι αυτοί που έχουν αποδείξει με χιλιάδες δυο τρόπους την εγκληματική τους υποστάση και δράση. Τι είδους δικαιοσύνη μπορεί να περιμενεί κάποιος από αυτούς που διαπράττουν τόσα εγκλήματα κάθε μέρα σε βάρος εκατομμυρίων ανθρώπων; Ποια εμπιστοσύνη μπορεί να δοθεί σ' αυτούς που εξαπολύουν τους μισθωμένους δολοφονούς τους εναντίον σε κάθε αγωνιζόμενο κομμάτι της κοινωνίας; Δικάζουν τον Καραμπόκα για να τον βγάλουν λευκό σαν περιστερί, για να συγκαλύψουν τη δολοφονία τεσσαρών ανθρώπων του Κ.Μαρούση από τα δακρυγόνα των ΜΑΤ, για να κατευνασούν την οργή για τα όσα εγκλήματα διαπράττουν καθημερινά και στα οποία η μόνη πραγματική απάντηση είναι η ΑΥΤΟΔΙΚΑΙΑ και εξεγερτική δράση των καταπιεσμένων.

4) Οι μορφές αγώνα που επιλεγούν οι κυρίαρχοι, εξαρτώνται κάθε φορά από τις ιδιαίτερες συνθήκες της συγκρούσεώς τους με το κράτος και τα αφεντικά και από τις διαθέσεις τους. Ένα μέσο του συνολικού κοινωνικού αγώνα είναι και η κατάληψη των κελιών (πχ σχολείων), στα οποία βιώνουν καθημερινά την κρατική επιβολή. Οι καταλήψεις μπορούν να συμβάλουν στην αυτοοργάνωση των κυρίαρχων, και στην ανάληψη άμεσης, επιθετικής δράσης εναντίον στους εξουσιαστές, καθώς και στο σπιντορισμό των κρατικών μηχανισμών και θεσμών. Γι' αυτό φυσική συνέπεια τους είναι η καταστροφή των ιδίων των κελιών, στην προοπτική της γενικής κοινωνικής επανάστασης.

Η περιχωράωσή των καταλήψεων στα σχολικά πλαίσια, με βάση την αποδοχή του μαθητικού ή οποιουδήποτε άλλου ρόλου, ο ρεφορμισμός, ακόμα και όταν εμφανίζεται με "αδιάλυκτη" στάση και η λογική της μη-βίας σφάζει με αγα μου να αγιασω- είναι εκφυλισμός των πρακτικών μέσων κοινωνικής συγκρούσεώς και της κατάληψης.

Αυτό που μπορεί να χαρακτηρίσει τις καταλήψεις ως λειτουργικά σημεία των απελευθερωτικών διεργασιών, είναι η αδιάλυκτη στάση εναντίον στους καθηγητές, στους μπατσούς γονείς, στους εισαγγελέες και στις κατασταλτικές ομάδες κράτους. Όταν αυτές οι πράξεις αποφεύγονται, τότε το αποτέλεσμα είναι αυτό που επιθυμούν οι μικροπολιτικαντίζες χειραγωγοί. Απαιτώντας στη βία του κράτους με βία, επιβεβαιώνεται την προώθηση και επέκταση της άμεσης επιθετικής δράσης εναντίον στους εξουσιαστές και τα όργανά τους. Και αυτή είναι η αξιοπρεπέστερη στάση για τους καταπιεσμένους.

Το σπιντορισμό των καταλήψεων δεν σημαίνει την αδρανοποίηση των κοινωνικών κομμάτων που αντιστέκονται ουσιαστικά στην κρατική κτηνωδία. Ούτε το σπιντορισμό των κοινωνικών αγώνων. Οι κοινωνικοί αγώνες συνεχίζονται με όλα τα μέσα. Οι ίδιες οι συγκρούσεις των καταπιεσμένων όπως έχουν υλοποιηθεί και την τελευταία περίοδο (Αρβίτσος, Χανιά, Ηράκλειο, φυλακές, καταλήψεις σχολείων, Βοτανικός, Γενάρης 91, υποδοχή Μπου, Πολυτεχνεία), αποδεικνύουν τις δυνατότητες όσων αγωνίζονται εναντίον στους κυρίαρχους.

Δεν έχουμε καμία απάτη για τα σχέδιά τους. Δεν έχουμε κανένα λόγο να ζητήσουμε ψυχούλα από το κράτος και τα αφεντικά. Γι' αυτό εντεινουμε τον εξεγερτικό αγώνα, ως την οριστική εξαφάνιση όσων καταδυναστεύουν τις ζωές μας. Οι εξουσιαστές τρέμουν την οργή της αγωνιζόμενης κοινωνίας.

ΣΤΑΥΡΟ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑ ΣΤΟΝ ΚΑΛΑΜΠΟΚΑ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ

ΤΟ ΠΟ ΣΠΙΟΥΔΑΙΟ ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΠΟΥΡΑΣΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ

ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΔΕΝ ΜΑΣ ΑΦΟΡΟΥΝ. Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ

*Αναρχική Πρωτοβουλία Μαθητών

*Αναρχική Εφημερίδα "ΑΠΟΠΕΙΡΑ"

*Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων Και Ατόμων Για Την κοινωνική Αλληλεγγύη Και Την Πολυμορφική Δράση

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ ΕΝΑΝΤΙΑ:

- Στο κράτος και τον τρομο που αυτό θέλει να επιβάλλει στους αγωνιζόμενους ανθρώπους
- Στην επέκταση του χαφιεδισμού που επιχειρείται με επικηρύξεις και στημένους ρουφιάνους
- Στις Δηλώσεις Υποταγής και Νομιμοφροσύνης
- Στα κόμματα, τα συνδικάτα, τους δεσμούς και νόμους που αφαιρούν τη ζωντάνια της κοινωνικής απελευθερωτικής δράσης

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΜΟΙ Η' ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ,
ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

ΣΥΝΕΧΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ
ΜΕ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ ΤΥΡΑΝΝΙΑΣ!

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ Ν.ΣΚΥΦΤΟΥΛΗ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ
Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ
(Εφημερίδα ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, Εφημερίδα ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ,
Συμπειρώση Αναρχικών, Αναρχικός Περήνας ΧΩΡΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑ, Αντιεξουσιαστές από Ν. Λιουσία,
ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ για την Επαναστατική Αυτοοργάνωση των Κοινωνικών Αγώνων)

ΣΙΧΑΙΝΟΜΑΣΤΕ ΤΗ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» ΤΟΥΣ...

Στον κόσμο των καταπιεζόμενων και εξουσιαζόμενων, η δικαιοσύνη εκφράζεται και πραγματώνεται μέσα στους κοινωνικούς αγώνες. Τους αγώνες της ανθρώπινης κοινωνίας ενάντια στο Κράτος, τα αφεντικά και τους κάθε λογής λακέδες τους.

Οι εξουσιαζόμενοι και καταπιεζόμενοι, όλοι όσοι παλεύουν και αγωνίζονται για την καταστροφή του Κράτους και των αφεντικών και για την εξαφάνιση των εξουσιαστικών αντιλήψεων, γνωρίζουν πολύ καλά ό,τι όποτε το δελήσουν, μπορούν να αποδώσουν ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ με τα ίδια τους τα χέρια. Ακόμη, γνωρίζουν πολύ καλά ότι όταν αυτά τα χέρια ξεπερνούν τα εμπόδια που βάζουν οι κάθε λογής εξουσιαστές (μπάτσοι, δικαστές, συνδικαλιστές, φορείς, κάθε λογής χειραγωγοί και γκρουπούσκουλα), είναι ικανά και έχουν τη ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΝ ό,τι βρίσκεται μπροστά τους, ΕΜΠΟΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ τους ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΥΝΑΣΤΕΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΓΕΝΟΥΣ.

Αυτό είναι που κάνει τους εξουσιαστές να τρέμουν, να ιδρώνουν από φόβο. Αυτό είναι που δουλεύουν νυχθημερόν για να καταπνίξουν.

ΓΙΑΤΙ ΞΕΡΟΥΝ...

Ξέρουν ότι ποτέ δεν θα το καταπνίξουν τελείως. Ξέρουν ότι ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, όσο κι αν προσπαθήσουν να τονβάλουν σε καλούπια, να του περάσουν γκέμια, θα έρδει μια μέρα, —ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΥΑ— που θα τα κόψει μια και καλή.

Ξέρουν ότι τα καλούπια που με περισσό αντανθρώπινο ζήλο φτιάχνουν και τα ονοματίζουν ΘΕΣΜΟΥΣ, δεν είναι τίποτε άλλο από ΧΑΡΤΙΝΑ ΚΑΣΤΡΑ, που αρκεί η απόφαση των καταπιεσμένων να ξεκινήσουν «ένα τροχαδάκι», και ο άνεμος του ξεσηκωμού θα τα πάρει παραμάζωμα.

Ξέρουν ότι πολλά χέρια μαζί θα τους στείλουν μια ώρα αρχύτερα εκεί που τους αρμόζει: στην κρεμάλα. Γι' αυτό τρέμουν την αυτοοργανωμένη δράση των καταπιεζόμενων και εξουσιαζόμενων. Γι' αυτό κατατεμαχίζουν τους καταπιεζόμενους σε μαθητές, φοιτητές, δημόσιους υπάλληλους, ιδιωτικούς υπάλληλους, εργάτες, οδηγούς, τεχνικούς κ.λπ., ανάλογα με τους εξουσιαστικούς ρόλους που βολεύουν το Κράτος και την κυριαρχία.

ΤΩΡΑ: Προφασίζονται, (όπως κάνουν πάντα άλλωστε), ότι δικάζουν ένα από τα τσιράκια τους (φασιστοειδές απόβρασμα). Θα βγάλουν λένε και απόφαση.

ΑΣ τους δείξουμε ότι ΔΕΝ ΜΑΣ ΑΦΟΡΟΥΝ ούτε οι αποφάσεις τους, ούτε τα δικαστήριά τους. ΣΙΧΑΙΝΟΜΑΣΤΕ ΤΗ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» ΤΟΥΣ.

ΑΣ τους δείξουμε τι θα πει ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.

ΜΠΟΥΡΛΟΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ!!

ΣΤΑΥΡΟ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑ

ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΣΤΟΝ ΚΑΛΑΜΠΟΚΑ, ΑΛΛΑ

ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ

8/3/93

Συσπείρωση Αναρχικών
Αναρχικός Πυρήνας «Χωρίς εξουσία»

ΣΤΑΥΡΟ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑ

όχι μόνο στον Καλαμπόκα αλλά
και σ' όλους τους εξουσιαστές

Η «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» ΤΟΥΣ;

Ένας ακόμα δεσμός του κράτους που
επιβάλλει το καθημερινό έγκλημα

της αδικίας και της ανισότητας

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΑΔΙΚΗΜΕΝΩΝ

δα ζωντανεύει μόνο μέσα από τη διαρκή κι
ασυμβίβαστη σύγκρουση ενάντια στο κρά-
τος, τα αφεντικά και τους λακέδες τους

ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

• ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ

• Αναρχική Εφημερίδα ΑΠΟΠΕΙΡΑ

• ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ

Στις αρχές του Απριλίου 1993 κυκλοφορεί από τη Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων μια προκήρυξη σε σχέση με τις φυλακές καθώς και ένα κείμενο της **ΟΜΑΔΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ** τα οποία μοιράζονται σε διάφορες περιοχές της Αττικής καθώς και σε διάφορες εκδηλώσεις (ΕΑΣ, εκδήλωση στο Πολυτεχνείο για τους Μπαλάφα, Μίχου, Κυριακόπουλο).

«Το φύτισμο της πολιτικής νομιμότητας στη φυλακή»

Η αριστερά πρέπει ταχύτατα να αναθεωρήσει τη στάση της απέναντι στη νομιμότητα και την παρανομία. Ο σεβασμός μας για τον νόμο δεν πρέπει να είναι τίποτα παραπάνω από μια σκοπιμότητα τακτικής, γιατί το να υποστηρίζεις τη νομιμότητα με οποιονδήποτε άλλο τρόπο είναι σαν να υποστηρίζεις την καθημερινή αδικία, την καθημερινή καταστολή, την καθημερινή εκμετάλλευση (όχι μόνο στον τόπο εργασίας, αλλά και στο σχολείο, στην οικογένεια κ.λπ.). Η νομιμότητα είναι ένα θέμα της εξουσίας και η κυριαρχία του Νόμου αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της καπιταλιστικής κυριαρχίας. Στο κάτω κάτω, ο νόμος δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένας δημόσιος κώδικας που καθορίζει τι είναι η κοινωνία και πώς πρέπει να διευθύνεται, ο οποίος επιβάλλεται σε όλους κι όπου είναι αναγκαίο, επιβάλλεται με τη φυσική δύναμη της αστυνομίας, των δικαστηρίων και της φυλακής. Επομένως ο σεβασμός για τον νόμο σημαίνει σεβασμό για τη σημερινή δομή της κοινωνίας.

Επιπλέον, ενώ ο νομικός κώδικας έχει την υποστήριξη της αστυνομίας κτλ., είναι φανερό ότι τον περισσότερο καιρό αυτός ο μηχανισμός δεν χρειάζεται να κινητοποιηθεί, τον περισσότερο καιρό διατηρείται με τη συναίνεση του λαού.

Η συναίνεση/σεβασμός, εκτελεί ακριβώς την ίδια λειτουργία με την αστυνομία. Από εκεί προέρχεται και η λαϊκή φράση: «Μπάτσος μέσα σου» Δεν υπάρχει ανεξάρτητη, ουδέτερη τοποθέτηση.

Αλλά παρά την αναγνώριση αυτών των γεγονότων σε ένα θεωρητικό επίπεδο, η αριστερά πάσχει στην πράξη από ένα λιγβαλιστικό φетиχισμό. Υποστηρίζει τους μαχητές εργαζόμενους όταν γίνονται μαζικές εκδηλώσεις, αλλά χάνει κάθε ενδιαφέρον όταν περνάει από δική μικρή μόνο αριθμός από αυτούς. Δεν προσφέρουν καμία συγκεκριμένη θόδιση στον αυξανόμενο αριθμό των παιδιών της εργατικής τάξης που δεν έχουν άλλη εναλλακτική λύση εκτός από το να ζήσουν εκτός νόμου. Μπορούν να παρακινούν ανοιχτά τους εργάτες να απιστάσουν παράνομα, αλλά δεν προχωρούν στην ανάλυση της δικής ΤΟΥΣ οργάνωσης μέσα σε ένα παρόμοιο φως.

Όταν οι μπάτσοι αρχίζουν να κάνουν επιδρομές στα σπίτια και τα γραφεία τους, περιορίζονται σε ευγενικές διαμαρτυρίες μέσα από νόμιμα κανάλια. Συλλαμβάνονται παράνομα σε νόμιμες διαδηλώσεις και πηγαίνουν ήσυχα να δικαστούν. Οι φυλακισμένοι σύντροφοι ξεχνιούνται.

Την ίδια στιγμή που το κράτος υποκινεί την υστερία αναφορικά με την αναγκαιότητα σεβασμού για την Κυριαρχία του Νόμου, χρησιμοποιεί ταυτόχρονα, σε ένα αυξανόμενο βαθμό, διάφορα μέτρα για να εξουδετερώσει την αντίσταση π.χ. επινοεί ένα νέο νόμο για να κάνει παράνομες διάφορες νόμιμες δραστηριότητες – σε μια τεχνική ταξικού πολέμου. Το μήνυμά είναι ξεκάθαρο: η διαμαρτυρία των αριστερών είναι μια χαρά στο μέτρο «ένα δίαμι μπρος, δύο πίσω».

Η παραδοσιακή αριστερά έχει ήδη χαρακτηριστεί σε μια «ισχυρή μειονότητα». Αν δεν παραδοθεί, διατρέχει να περιμείνει ότι θα χαρακτηριστεί από την λαϊκή γνώμη σαν άχρηστη για τον ρόλο που της εμπίστευτηκαν οι υποφύλλοι τους.

Το πρόβλημα της αριστεράς έχει δύο πρόσωπα: α) Μόνη της διαλέγει αυτή την τακτική για χάρη μερικών βουλευτικών εδρών. β) Το κράτος γνωρίζοντας αυτή την εξουσιαστική αδυναμία της, την εξαγοράζει συνειδητά δίνοντας της ελεγχόμενες διεξόδους διαμαρτυρίας στα κοινωνικά προβλήματα στερώντας τους την καθαυτού αριστερή τοποθέτηση, αναφορικά με τη δημιουργία συνθηκών για επαναστατική πάλη έξω από την νομιμότητα του κράτους.

Είναι φανερό πλέον ότι το 90% των ανθρώπων που βρίσκονται στη φυλακή προέρχονται από την εργατική τάξη, και φυσικά αυτό δεν είναι σύμπτωση. Ούτε είναι απλώς τυχαίο το ότι η μεγάλη πλειοψηφία τους προέρχεται από αστικές περιοχές που κατέχονται από ανεργία, όπου η ένταξη του αγώνα για την επιβίωση δημιουργεί αναπόφευκτα μία κατάσταση συνεχούς σύγκρουσης με τα όργανα της άρχουσας τάξης. Δεν είναι μόνο το ότι σε αυτές τις περιοχές, η καταπίεση της φτώχειας είναι τόσο μεγάλη, ώστε πολλοί από τους νέους μην έχοντας άλλες λύσεις στρέφονται στο έγκλημα σε μέσο οικονομικής επιβίωσης. Ούτε είναι μόνο το ότι η εγκληματική δραστηριότητα αποτελεί μία μορφή ψυχολογικής έκφρασης – και μία έκφραση εξέγερσης ενάντια στην εμπειρία της ατελείωτης κι εκτεταμένης καταπίεσης.

Και οι δύο προαναφερόμενοι παράγοντες, είναι φανερά σημαντικοί, για να υιοθετήσουν μία κάποια ιδεολογική αντίληψη, όμως επιπλέον γεννούν ένα τρίτο παράγοντα: οι κοι-

νότητες μέσα στις οποίες τα εγκληματικά δίκτυα είναι πιο εκτεταμένα, συνεπάγονται ένα τρόπο ζωής που έχει τη δική του αντίληψη για την ιστορία, τους δικούς του μύθους, τις δικές του αγορές για ανταλλαγή και τη δική του πολιτιστική δύναμη, που βασίζεται και η ίδια στη συνεχή σύγκρουση με τον νόμο. Η συνειδηση ότι η αστυνομία, τα δικαστήρια και οι φυλακές αποτελούν μόνο τα διεφθαρμένα όργανα εκείνων που κατέχουν την εξουσία, υπήρχε πάντοτε σε αυτούς (εμάς).

Αυτό δε σημαίνει ότι πίσω από κάθε κρατούμενο κρύβεται και ένας επαναστάτης. Αυτό που λείπει ως τα τώρα είναι η οργανωμένη απάντηση απέναντι στο κράτος, και το μόνο που έχουμε να παρουσιάσουμε είναι μια χρονική διαμαρτυρία δια μέσου απεργιών, στάσεων κ.λπ., που όμως έγιναν χωρίς τη διαφώτιση κάποιας αριστερής πρωτοβουλίας, παρά μόνο από αυθόρμητες παρεμβάσεις στην κατασταλτική πολιτική του νόμου απέναντί μας.

Φαίνεται σαν να κινούνται οι κρατούμενοι από μία συνείδηση συλλογικής αλληλεγγύης η οποία – παρόλο που περιορίζεται σε μεμονωμένες φυλακές – τείνει να εξαπλωθεί και πάλι σε ολοκληρωτική διαμαρτυρία ενάντια στους κρατικούς δεσμούς.

Οι καιροί αλλάζουν και μεταφέρουν ένα σιωπηλό μήνυμα στον κάθε καταχραστή της ανθρωπίνης ελευθερίας σαν μέσο εργασίας. Οι κρατούμενοι δεν είναι εργαλεία δουλείας ούτε προϊόν παραγωγής σαν φόβητρο για την κοινωνία.

Οι κρατούμενοι είναι άνθρωποι που σκέπτονται, μιλούν, ακούνε, βλέπουν, αγαπάνε, πονάνε, κλαίνε, εξοργίζονται και το κυριότερο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΟΥΝ μπροστά σε έναν μοιρολατρικό κοινωνικό θάνατο.

Ξέρουμε τους πραγματικούς υπεύθυνους των πράξεών μας, ξέρουμε ότι μένοντας απλοί παρατηρητές είναι σαν να είμαστε συνένοχοι στα καθημερινά κοινωνικό-πολιτικά εγκλήματα ΤΟΥΣ.

Ξέρουμε όμως ότι η ημέρα της λαϊκής κρίσης πλησιάζει, και εμείς θέλουμε να είμαστε εκεί, όχι σαν εκδικητές, αλλά σαν μάρτυρες στα εγκλήματά τους απέναντι στην κοινωνία. Θα γίνουν άλλο ένα δερμάτι ζύλα στο κρεματόριο όπου θα καεί η εξουσία, και ότι την εκφράζει.

«Ομάδα επαναστατικής δράσης Κρατούμενων»

ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Η διατήρηση της κρατικής κυριαρχίας και κάθε μορφής εξουσίας στηρίζεται ΚΑΙ μέσα από το δεσμό - μηχανισμό των φυλακών.

Η τυρανία, η κάθε είδους καταπίεση κι η προσπάθεια ολοκληρωτικής καθυπόταξης των πολυπληρών και πολυσύνθετων δυνατοτήτων των ανθρώπων – και της κοινωνίας γενικότερα – είναι συνδεδεμένα με την ύπαρξη και εφαρμογή των νόμων, των δικαστηρίων, των φυλακών και κάθε είδους δεσμού και μηχανισμού της εξουσιαστικής επιβολής.

Οι άνθρωποι που αγωνίζονται για την ελευθερία τους, οι κοινωνικοί αγώνες που κατευθύνονται στην απελευθέρωση από τα δεσμά του κράτους και του κεφάλαιου βρίσκονται εκ των πραγμάτων σε μια ανταγωνιστική σχέση με το κράτος και όλα τα μέσα που αυτό χρησιμοποιεί προκειμένου να διατηρήσει τις συνθήκες δουλείας.

Γι αυτό, ο αγώνας ενάντια στο κράτος είναι αγώνας ενάντια σε όλη τη θαρραρότητα που ασκείται ενάντια στην εξουσιαζόμενη κοινωνία.

Για τον ίδιο λόγο ο αγώνας ενάντια σε κάθε επιμέρους στοιχείο που συγκροτεί αυτή τη θαρραρότητα δεν μπορεί να αποσυνδέεται από τον συνολικότερο αγώνα ενάντια στο κράτος.

Για τον ίδιο λόγο, η αλληλεγγύη μας σε όλους αυτούς που βρίσκονται στα χέρια της εξουσίας συμβαδίζει με την ουσιαστική αντιπαράθεση και συνολικότερη ανάπτυξη της δράσης μας ενάντια στην κυριαρχία του κράτους και του κεφάλαιου.

Εκείνο, που αναδεικνύεται σε σχέση με όλους όσους βρίσκονται φυλακισμένοι για την κοινωνική τους στάση και δράση είναι η αντιπαλότητα τους με συγκεκριμένο τρόπο στους δεσμούς και μηχανισμούς κυριαρχίας. Κι αυτό είναι ένα αναμφισβήτητο γεγονός, ανεξάρτητα από τις μορφές αγώνα και συμπεριφορές που επιλέχθηκαν.

Αυτό, λοιπόν, είναι και το σημείο πάνω στον οποίο μπορεί να βασισθεί η κοινωνική αλληλεγγύη και η άμεση δράση για την απελευθέρωση όλων όσων βρίσκονται στα χέρια των εξουσιαστών.

Ο αγώνας ενάντια στις φυλακίσεις αγωνιστών κι αγωνιζόμενων ανθρώπων δεν μπορεί παρά να είναι άμεσα συνδεδεμένος με τη συνολικότερη δράση ενάντια στο κράτος και τους δεσμούς επιβολής. Δεν μπορεί να είναι παρά ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ!
ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ
ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ!

ΑΓΩΝΑΣ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΟΥ!

ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ
ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ!
ΜΠΟΥΡΛΟΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΛΙΑ

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων
για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση

Στο ίδιο διάστημα κυκλοφορεί από τη Συνεργασία προκήρυξη σε σχέση με την ομηρία των Μπαλάφα, Μίχου, Κυριακόπουλο, αυτοκόλλητα και τρυκάρια για το ίδιο ζήτημα, καθώς και αφισσέτες για τον ΕΠΑ-ΝΑΣΤΑΤΗ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΧΡΗΣΤΟ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ (που κολιούνται σε διάφορα σημεία της Αττικής) με αναφορά στην Πολυμορφία των Κοινωνικών Αγώνων και τη σημασία που έχει για την κοινωνική απελευθέρωση **ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη.**

Στην εκδήλωση που γίνεται στο Πολυτεχνείο στις 8 Απριλίου 1993 για τους όμηρους του κράτους Μπαλάφα, Μίχου, Κυριακόπουλο υπάρχει παρουσία της Συνεργασίας και διακίνηση των προκηρύξεών της που αναφέρονται στο ζήτημα αυτό. Πετιούνται τρυκάρια, επικολλούνται αφισσέτες και αυτοκόλλητα, γράφονται διάφορα συνθήματα σε τοίχους

**Ο Αγώνας της μνήμης
ενάντια στη λήθη
είναι αγώνας ενάντια στην εξουσία**

**ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ
ΣΤΟ ΧΡΗΣΤΟ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ**

**Οι κοινωνικοί αγώνες ενάντια
στο κράτος και το κεφάλαιο είναι
πολύμορφοι, αδιάλλακτοι, επιθετικοί
και κανείς ή τίποτα
δεν μπορεί να τους εξαλείψει**

**Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων
για την Κοινωνική Αλληλεγγύη
και την Πολύμορφη Δράση**

**Να γιγαντωθεί η ανθρωπινή αξιοπρέπεια.
Εμπρός για μια κοινωνία χωρίς φυλακές,
αφεντικά και δυστυχία,
που συντρίμια θάνατο κράτος και εξουσία**

**ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΣΤΟΝ ΟΜΗΡΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΙΩΡΓΟ ΜΠΑΛΑΦΑ
& ΣΤΟΥΣ ΜΙΧΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟ**

**Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων
για την Κοινωνική Αλληλεγγύη
και την Πολύμορφη Δράση**

Όσο υπάρχει η ανθρωπινή αξιοπρέπεια και αλληλεγγύη, οι μηχανισμοί και δεσμοί της εξουσίας δεν θα μπορέσουν να σταματήσουν το κοινωνικό επαναστατικό εγχείρημα

**ΚΑΝΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΣΤΟ Γ. ΜΠΑΛΑΦΑ
& ΣΤΟΥΣ ΜΙΧΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟ**

**Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων
για την Κοινωνική Αλληλεγγύη
και την Πολύμορφη Δράση**

Οι άνθρωποι μάθανε με αγώνες, πόνους και χαρές να μην περιμένουν καμιά σταγόνα φιλανθρωπίας από το σάπιο εγκληματικό σύστημα της κυριαρχίας και τους δεσμούς του.

**Τη Δικαιοσύνη την καταχτάμε
μόνο μέσα απ' την πάλη μας**

**ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΣΤΟΝ ΟΜΗΡΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΙΩΡΓΟ ΜΠΑΛΑΦΑ
& ΣΤΟΥΣ ΜΙΧΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟ**

**Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων
για την Κοινωνική Αλληλεγγύη
και την Πολύμορφη Δράση**

Η ανυπακοή στους νόμους και τους δεσμούς, η ανθρωπινή αξιοπρέπεια ενάντια στα όργανα του κράτους, είναι στάσεις και συμπεριφορές κοινωνικού αγώνα

**ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΣΤΟ ΓΙΩΡΓΟ ΜΠΑΛΑΦΑ
& ΣΤΟΥΣ ΜΙΧΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟ**

**Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων
για την Κοινωνική Αλληλεγγύη
και την Πολύμορφη Δράση**

Η ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΥΠΟΤΑΓΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ Η ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΣΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ, ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Σημαντικό μέρος της προσπάθειας του κράτους να **συκοφαντήσει** και να **καταστείλει** τους κοινωνικούς αγώνες και τους αγωνιζόμενους ανθρώπους, αποτελεί η **εκτεταμένη λασπολογία** και η επιχείρηση **εγκληματικοποίησης** των κοινωνικών πρακτικών του Χρήστου Τσουτσουβή.

Πρόκειται για **ένα μέρος του συνολικότερου σχεδίου καταστολής**, που άρχισε αμέσως μετά την ένοπλη συμπλοκή στου Γκύζη, στις 15 Μάη 1985, όπου οι πάντες (γνωτοί, φίλοι, συγγενείς κ.λπ.) χαρακτηρίζονται σαν «εγκληματίες» και «τρομοκράτες».

Με τέτοιους τρόπους, οι κάθε λογής κρατιστές και τα όργανά τους, προσπαθούν, —κάθε φορά—, να **αποσπάσουν δηλώσεις νομιμοφροσύνης και υποταγής** στις δηλώσεις και τα απάνθρωπα σχέδιά τους, τα οποία αποσκοπούν σε μια κοινωνία άβουλων όντων, που θα τους υπακούουν τυφλά.

Αυτός είναι ο λόγος που από το Μάη του 1985 και μέχρι σήμερα, σ' όλους όσους συμμετέχουν στους κοινωνικούς αγώνες, **αποδίδονται σωρηδόν**, —και με την ευχέρεια που παρέχουν οι νόμοι και οι μηχανισμοί καταπίεσης— **οι κατηγορίες του «τρομοκράτη» και του «εγκληματία»**.

Αυτός είναι ο λόγος που **φτιάχτηκε** και προβλήθηκε η «υπόθεση» Μπαλάφα-Λεσπέρουγλου.

Το κράτος και τα όργανά του, δέλουν να **εξαναγκάσουν τους αγωνιζόμενους ανθρώπους να αποποιηθούν τους κοινωνικούς αγώνες και το πολύμορφο χαρακτήρα τους**.

Επιχειρούν, για μια ακόμα φορά, να **λασπολογήσουν** πάνω στο Χρήστο Τσουτσουβή και στους κοινωνικούς αγώνες στους οποίους αυτός συμμετείχε.

Εκείνο που δεν κατάφεραν να πετύχουν με άμεσο τρόπο, από το 1985 και μετά, προσπαθούν να το κατορθώσουν προβάλλοντας αυτό που οι ίδιοι ονομάζουν «τρομοκρατία».

Χαρακτηρίζουν **την κοινωνική αλληλεγγύη, την ανθρωπινή αξιοπρέπεια ενάντια στο κράτος και τα όργανά του, την ανυπακοή στους νόμους και τους δεσμούς** σαν εγκληματικές πράξεις. **Γι' αυτές τις επιλογές κατηγορείται ο Γιώργος Μπαλάφας**.

Όμως αυτές είναι **συμπεριφορές κοινωνικού αγώνα**. Είναι αναπαλλοτρίωτες και κανενός είδους κρατική βία δεν είναι ικανή να τις εξαφανίσει, γιατί συνυπάρχουν σε κάθε αγωνιζόμενο άνθρωπο.

Από εκεί και πέρα, οποιοσδήποτε συνδέεται άμεσα ή έμμεσα με κάθε κοινωνικό αγωνιστή ή αγωνιζόμενο άνθρωπο, καλείται να αντιμετωπίσει την κρατική βαρβαρότητα.

Γι' αυτό το λόγο διώκονται οι Μίχου - Κυριακόπουλος.

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους φυλακισμένους Μπαλάφα, Μίχου, Κυριακόπουλο, στη βάση του κοινωνικού αγώνα και της πολυμορφίας με την οποία εκδηλώνεται αυτός ενάντια στο κράτος και τον καπιταλισμό.

Τονίζουμε την αυταπόδεικτη, —άλλωστε— πραγματικότητα πώς, οι επιλογές του κάθε ατόμου μπορούν να ποικίλουν μέσα στην κοινωνική δράση κι απ' αυτή την άποψη δεν ταυτίζονται. Καθεμιά, όμως, έχει την **ιδιαιτέρη σημασία της** μέσα στο συνολικό αγώνα που διεξάγεται ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση.

Ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη είναι αγώνας ενάντια στην εξουσία!

ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟ ΧΡΗΣΤΟ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ

Οι κοινωνικοί αγώνες ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο είναι πολύμορφοι, αδιάλλاکτοι, επιθετικοί και κανείς ή τίποτα δεν μπορεί να τους εξαλείψει.

Η ανυπακοή στους νόμους και τους δεσμούς, **η ανθρωπινή αξιοπρέπεια** ενάντια στο κράτος και τα όργανά του είναι **στάσεις και συμπεριφορές κοινωνικού αγώνα**.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΣΤΟ ΓΙΩΡΓΟ ΜΠΑΛΑΦΑ

ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΜΙΧΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

5-4-93

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και Ατόμων

για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση

[Εφημερίδα «Αναρχική Παρέμβαση», Αναρχικός Πυρήνας «Χωρίς Εξουσία»,

Αναρχικοί από Πειραιά και Μπραχάμι, Συσπείρωση Αναρχικών]

Η «ΠΡΟΤΑΣΗ» ΤΗΣ «ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ»

Αποτελούμε μια συλλογικότητα που απαρτίζεται από διαφορετικές ομάδες και άτομα που πρωτοφτιάχτηκε, όπως έχουμε αναφέρει και στον πρόλογο, τον Σεπτέμβριο του 1991.

Δεν πρόκειται για δομή ή σχήμα ώστε να έχει σταθερά χαρακτηριστικά, με πλατόφρμες, πλαίσια, καταστατικά λειτουργίας, συνελευσιακό περιεχόμενο και με αποφάσεις που παίρνονται με δεσμευτικό χαρακτήρα για όλους και κάτω από όρους επιβολής μέσω υποφοριών και πλειοψηφιών.

Κι αφού προσδιορίσαμε τι δεν κάνουμε (πράγματα αυτονόμηση, βέβαια, για πολλούς αναρχικούς αλλά όχι κι από όλους τους ανθρώπους) περνάμε στον τρόπο με τον οποίο δουλεύουμε.

Ένα από τα χαρακτηριστικά είναι η διαφορετικότητα των απόψεων που όχι μόνο υπάρχουν αλλά προσπαθούμε να τις αναδείξουμε κι όχι να τις περιορίσουμε. Κοινή μας επιθυμία είναι να συμβάλλουμε στην ανάπτυξη των κοινωνικών αγώνων αναδεικνύοντας και αναπτύσσοντας τα αντικρατικά, αντικαπιταλιστικά χαρακτηριστικά τους στην κατεύθυνση της απελευθέρωσης των ανθρώπων και της κοινωνίας από την καταπίεση του κράτους και των αφεντικών για μια ελεύθερη ανθρωπότητα.

Αυτή την υπαρκτή διαφορετικότητά μας ερχόμαστε να τη συνδέσουμε πάνω σε συγκεκριμένα ζητήματα κοινωνικής δράσης κι όχι με θεωρητικό και ιδεολογικό τρόπο. Όπου δεν είναι δυνατό να υπάρξει σύνδεση, είτε για λόγους πειστικότητας των εξελισσόμενων γεγονότων μέσα στην κοινωνία, είτε εξ' αιτίας διαφορετικών εκτιμήσεων και απόψεων προχωρούμε στην από κοινού πρακτική με βάση την ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ που αποτελεί την ουσία για τη συνεύρεση και δράση ανάμεσα σε άτομα και συλλογικότητες που έχουν κατακτήσει τη συντροφικότητα, την αλληλεγγύη και την ισοτιμία.

Όταν, όμως, υπάρχει από κοινού απόφαση δεν την θεωρούμε σαν κάτι ολοκληρωμένο και τελειωμένο αλλά σαν μια συνεχή διεργασία και προσπάθεια για την οποία όλοι μας συνεισφέρουμε από κοινού.

Προχωρώντας στην κοινή δράση με βάση την αναρχική συνείδηση κάθε άτομο και κάθε συλλογικότητα έχει το αναφαίρετο δικαίωμα να εκφράζει τις απόψεις της είτε υπάρχει σύνδεση είτε όχι.

Απαραίτητη για την κοινή μας παρουσία και δράση είναι η ύπαρξη κάποιων βασικών σημείων που ξεπηδάνε μέσα από την αναρχική μας θεώρηση και στάση. Κι αυτά είναι η αδιαλλαξία ενάντια στο κράτος και σε κάθε δεσμό χειραγώγησης, καταπίεσης κι εκμετάλλευσης, η συμβολή στην ανάπτυξη των κοινωνικών συγκρούσεων προς την εξεγερσιακή τους κατεύθυνση και η ανάδειξη της κοινωνικής αλληλεγγύης και της πολύμορφης δράσης.

Επιλέγουμε τη διατύπωση ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ όχι για λόγους τυχαίους αλλά γιατί θεωρούμε πως έχει όλα τα λειτουργικά στοιχεία που εκφράζουν τους αγωνιζόμενους ανθρώπους στη βάση της αλληλεγγύης, της ισοτιμίας και της συντροφικότητας.

Επιλέγουμε τη συζήτηση, την ανάλυση, την κατάθεση εκτιμήσεων και απόψεων με ειλικρίνεια και αμοιβαία εμπιστοσύνη σε κάθε ζήτημα που αναπτύσσεται μέσα στον κοινωνικό πόλεμο και που μας αφορά άμεσα.

Επιλέγουμε τις τακτικές συναντήσεις, το σχεδιασμό και την οργάνωση της δράσης σε σχέση με κάθε συγκεκριμένο ζήτημα για το οποίο αποφασίζουμε να δραστηριοποιηθούμε.

Δεν επιλέγουμε το ευκαιριακό, το πολιτικό, το μερικό, το ανοργάνωτο, το τυχαίο, το αποσπασματικό γιατί έχουμε πεισθεί μέσα από την μέχρι τώρα συμμετοχή μας στους κοινωνικούς αγώνες πως όλα αυτά μπορούν να δημιουργήσουν σοβαρά προβλήματα στη δράση των αγωνιζόμενων ανθρώπων.

Δεν αποδεχόμαστε την αποκλειστικότητα του δικαιώματος στην κοινωνική δράση για κανέναν —ούτε φυσικά και για τους εαυτούς μας— γι' αυτό και δεν αποκλείουμε τη συνεργασία με άλλες αναρχικές συλλογικότητες και άτομα θεωρώντας πως υπάρχει πάντα έστω και ένα συγκεκριμένο σημείο που μπορεί να είναι κοινό σε όλους.

Με βάση τη συγκεκριμένη συμφωνία θεωρούμε σημαντι-

κή την κοινή δραστηριοποίηση σε πρακτικό επίπεδο με την κατάθεση των διαφορετικών απόψεων ανοικτά και ειλικρινά.

Δεν επιλέγουμε τη συμπίεση των διαφορετικών απόψεων στη βάση της πλαστής παρουσίας μιας συμπαγούς «κοινής άποψης», προς τα έξω λογική η οποία έχει την καταγωγή της σε κομματικές και εξουσιαστικές αντιλήψεις.

ΔΕΝ ΕΠΙΛΕΓΟΥΜΕ ΤΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟ επειδή θεωρούμε πως αποτελεί μια τεχνική διαδικασία που αποξενώνει από το συγκεκριμένο κοινωνικό ζήτημα στο οποίο θέλουμε να επέμβουμε δημιουργώντας αποσυνθετικές καταστάσεις. Θεωρούμε σημαντική τη διαφορά ανάμεσα στη συνεργασία από τη μια μεριά και στις πρωτοβουλίες, το συντονισμό και τις επιτροπές από την άλλη.

Επιλέγουμε τη ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ σε συγκεκριμένο ή συγκεκριμένα ζητήματα του κοινωνικού αγώνα. Από αυτή την άποψη δεν υπάρχει μονιμότητα συμμετοχής στη συλλογικότητα αλλά μια λειτουργική μεταβολή των ατόμων και των ομάδων που συνεργάζονται ανάλογα με τις επιλογές και τα συγκεκριμένα ζητήματα. Κάθε άτομο ή ομάδα επιλέγει και καθορίζει το ζήτημα ή τα ζητήματα για τα οποία θέλει να συνεργασθεί με τη συλλογικότητα συναποφασίζοντας όλοι μαζί την κοινή στάση και δράση μας.

Η όλη πορεία της ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ έχει δείξει πως δεν αποτελεί ένα κλειστό σχήμα ανάμεσα σε συγκεκριμένες ομάδες αλλά μια ανοιχτή πρόταση κοινής δράσης πάνω σε συγκεκριμένα ζητήματα του κοινωνικού αγώνα.

Μια ανοιχτή πρόταση καθόλου δε σημαίνει μια δολούρα και γενικότητα όπου όλοι γάχνονται πάνω σε γενικολογίες και θεωρητικολογίες.

Για άλλους η συνεργασία μπορεί να σημαίνει μια συγκεκριμένη κοινή πρακτική και για άλλους μια σειρά από συγκεκριμένες κοινές πρακτικές και κοινωνικές επεμβάσεις. Από αυτή την άποψη η Συνεργασία δεν προσδιορίζεται από ένα συγκεκριμένο αριθμό ομάδων και ατόμων αλλά από μια διαρκή μεταβολή των ατόμων και των συλλογικοτήτων που την αποτελούν κάθε φορά. Στη μέχρι τώρα πορεία της δράσης υπήρξε μια διαρκής μετεξέλιξη η οποία φαίνεται και από τις ομάδες και τα άτομα που συνεργάστηκαν από κοινού για ορισμένο διάστημα και ζητήματα. Οι διεργασίες που πραγματοποιήθηκαν και οι οποίες είναι φυσιολογικές, άλλωστε, στην πορεία του Αναρχικού Αγώνα δεν αλλοίωσαν την ουσία της κοινής μας δράσης για την κοινωνική αλληλεγγύη και τους πολύμορφους κοινωνικούς αγώνες.

Νομίζουμε πως θα πρέπει να αναφέρουμε πως στη Συνεργασία συμμετείχαν η Αναρχική Ομάδα ΡΗΓΜΑ, οι Αντιεξουσιαστές από τα Ν. Λιόσια, η Αναρχική Ομάδα ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ, η εφημερίδα ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, ο Αναρχικός Πυρήνας Ιωαννίνων, η Αναρχική Εφημερίδα ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ, οι Αναρχικοί για την Επαναστατική Αυτοοργάνωση των Κοινωνικών Αγώνων, σύντροφοι από το Αιγάλεω, Μπραχάμι, Πειραιά κ.λπ.

Στην έκδοση αυτού του φυλλαδίου συμμετέχουν: Η εφημερίδα ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, ο Αναρχικός Πυρήνας «Χωρίς Εξουσία», Αναρχικοί από Πειραιά, Μπραχάμι και η Συμπειρώση Αναρχικών.

Θα μπορούσαν να αναφερθούν πάρα πολλά τα οποία να αποτελούν κάποιες προτάσεις της Συνεργασίας όμως η πραγματικότητα των συνεργασιών ανάμεσα σε αναρχικές ομάδες και άτομα δεν είναι κάτι που γίνεται στα χαρτιά.

Από τη μεριά μας η ΠΡΟΤΑΣΗ είναι η ίδια η μέχρι τώρα κατατεθειμένη πρακτική μας μέσα προς γίνεσθαι του κοινωνικού αγώνα, καθαρά και ξάστερα, χωρίς υστεροβουλίες και καχυποψίες αλλά άμεσα και ειλικρινά...

Η όλη μας προσπάθεια αποτελεί μια πρόταση στο διηνεκές προς όλους τους αναρχικούς, τις αναρχικές συλλογικότητες και τους καταπιεζόμενους ανθρώπους που δέλουν να δράσουν άμεσα και οργανωμένα ενάντια στο κράτος, τα αφεντικά και τους παρατρεχάμενούς τους.

ΔΙΗΜΕΡΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

1η ΜΕΡΑ:

**ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8/1/93, ώρα 6 μ.μ. στο ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

2η ΜΕΡΑ:

**ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΚΑΙ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ**

ΣΑΒΒΑΤΟ 9/1/93, ώρα 6μ.μ. στο ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Παρεμβαίνουν:

Σύντροφοι από το περιοδικό ANARCHISMO (ΙΤΑΛΙΑ)

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ

(Συσπείρωση Αναρχικών, Αναρχικός Πυρήνας ΧΩΡΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑ,
Εφημερίδα ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, Εφημερίδα ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ,
Αναρχικοί για την Επαναστατική Αυτοοργάνωση των Κοινωνικών Αγώνων
Αναρχικοί από Πειραιά, Αναρχικοί από Ν. Λιόσια)